

PMS COLLEGE OF DENTAL SCIENCE & RESEARCH

Golden Hills ,Vattappara, Thiruvananthapuram- 695028 www.pmscollege.ac.in

AWOKEM AWOKEMING 2019-2021

India is my country
All Indians are my brothers and sisters.
I love my country and
I am proud of its rich and varied heritage.
I shall always strive to be worthy of it.
I shall give my parents, teachers and all elders; respect, and treat everyone with courtesy.
To my country and my people, I pledge my devotion.
In their well being and prosperity alone, lies my happiness.
Jai Hind!

PMS COLLEGE OF DENTAL SCIENCE & RESEARCH

Golden Hills ,Vattappara,Trivandrum.695028 www.pmscollege.ac.in

Awakening 2019-2021

A VISION REALISED

The grace of God Almighty is best reflected in parents with integrity and children who strive hard to realize their dreams.

The late SRI. P. M. SHAHUL HAMEED (1920-1995)

was a parent who strived hard to give
his children the best gift in life,
quality education, at a time when few
realised the wonders that education
could work in the lives of men and women.
The PMS College of Dental Science and Research
is a monument to the memory
of that visionary soul

Dr.P.S.THAHA
Chairman
PMS COLLEGE OF
DENTAL SCIENCE & RESEARCH

The vision of PMS CDSR is to produce dental professionals with acme expertise, dedication and social commitment. This is seen reflected in the college magazine. Publishing college magazine is an act of joining the noble academic tradition. The readers of the magazine would very well feel the pulse of the campus life.

The growth of PMS CDSR from the first self-financing college in 2002 to a research center of Ph.D and other major studies is the result of keen dedication and hard work by our team of professionals, students and staff. The college is also the first NAAC accredited Dental College in Kerala. Our students now have smart class rooms with lab attached facilities, (CLAB)chances to interest with International faculties and expose to leading institutions of the world. For this PMS organized International Faculty Week in the College, signed MOU with foreign Universities like Rutgers University, USA for students and faculty exchange program. Overall the campus is provided with excellent accommodation and other infrastructure facilities. Our students excelled in University examinations and stood first in both cultural programmes sports and games. The PMS is the first to introduce online theory classes to students in the wake of pandemic Covid 19.

The green campus of PMS is nostalgia for those loving their alma mater. I appreciate teachers and students behind the production of this college magazine and believe that this endeavour really makes an added effort to our mission of producing global dentists of tomorrow.

Chairman

Dr Rajesh Pillai
Principal
PMS COLLEGE OF
DENTAL SCIENCE & RESEARCH

It gives me immense pleasure to know that the college magazine for the year 2021-2022 is being released and from the bottom of my heart ,I whole heartedly congratulate the editorial team, faculties and students for their efforts in making it possible. It was a herculean task which was undertaken by the editorial team in the successful launch of this new edition.

Regards

Dr Rajesh Pillai

PMS COLLEGE OF DENTAL SCIENCE & RESEARCH

Institutional social responsibility activities in the neighbourhood community in terms of education, environmental issues like Swatch Bharath, health and hygiene awareness and socioeconomic development issues carried out by the students and staffs during the last five years. Social commitment is an integral part of the vision of PMS College of Dental Sciences and Research. The college organizes and participates in various extension activities with a dual objective of sensitizing the students about various social issues and to contribute to community.

Various Departments organized many extension and outreach programs through organizations like National Service Scheme. Faculty and students actively participated in television programs and Radio talk shows to create oral health awareness and discuss related social issues. There were 550 extension and outreach activities conducted by our college during the year 2016-2021.

Days of social relevance like World Hepatitis Day, World Aids Day, international Women's Day, Dentist Day, World Environment Day, Teachers' Day, International Day of Persons with Disabilities, No tobacco day, International day for elderly, National tooth brushing day etc were celebrated in the institution. A Green Audit was conducted on 23/12/2020 by Nature's Green Guardian Foundation. Snehathalam is a prestigious outreach program for cancer screening conducted by Swasthy foundation in association with our institution and Regional Cancer Centre. Breast cancer awareness month with screening programme was conducted.

We have a tobacco cessation clinic in the college and many tobacco cessation programmes were organized for creating awareness. College has organized many school and community dental camps and awareness programmes. Dental camps for marginalized sections of society such as tribals, coastal areas, old age homes, psychosocial rehabilitation centres, orphanages, institute for mentally challenged, visually impaired, migrant workers and transgenders, are just a few of the other extension activities. Blood donation forum of the college organized blood donation camps where students and staff actively participate.

The management, faculty and students responded to natural disasters and other issues by generously contributing to relief fund. The college donated Rs 10 Lakhs to Chief Minister's Relief Fund on 20/8/2018, Rs 5 Lakhs to Chief Minister's disaster fund on 29/12/2017, 40 ICU beds to Trivan drum Medical College during Covid Pandemic 3/10/2021, I Lakh Free Face Mask For Police on 2/7/2020, provided finan cial assistance to a student suffering from a rare disease and facing liquidation of her property on 23/8/2018, Rs 50,000 to Chief Minister's Distress Relief Fund on 12/9/2018, Rs 49,999 to Chief Ministers Relief Fund on 24/07/2020, Gover nment of Assam, contributed to various funds like Armed Forces Flag Day Fund, Kerala State Child Welfare stamps fund, sponsoring of the education of underprivileged students from the local schools and also provided study materials to children of staffs of our college.

The extension activities enhance the students' academic learning experiences, promote integrity, accounta bility, inculcate social values and soft skills. They learn to think beyond their individual interests and apply the theore tical knowledge for the benefit of the society. Teamwork, leadership skills, time management, effective communication and decision-making skills are a few things that students learn while participating and organizing various extension activities.

The College strives to instill social values in the young minds of students through extension and outreach activities thereby grooming them into socially responsible citizens for their holistic development and integrated learning.

DONATING 1 LAKH FREE FACE MASK TO POLICE OFFICERS DURING COVID PANDEMIC ON 2/7/2020

DONATING RS 5 LAKHS TO CHIEF MINISTER'S DISASTER FUND ON 29/12/2017

DONATING 40 1CU BEDS TO TRIVANDRUM MEDICAL COLLEGE DURING COVID 19 PANDEMIC NEWS PAPER- MALAYALA MANORAMA, 04/10/2021

ANTIRAGGING AWARENESS PROGRAMME

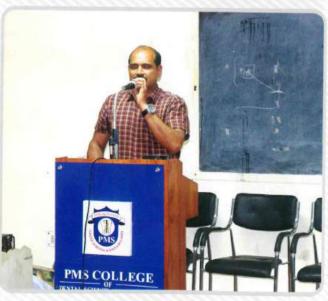

BASIC LIFE SUPPORT TRAINING

PMS CHARITY FREE DISTRIBUTION OF EDUCATIONAL MATERIALS AT KOTTOOR TRIBAL AREA

SPORTS & GAMES CHAKRAVYUH 2019

CONVOCATION DAY 2019

CONVOCATION DAY 2019

DENTIST DAY 2019

POST GRADUATE INDUCTION CEREMONY 2019

POST GRADUATE INDUCTION CEREMONY 2019

UNDERGRADUATE INDUCTION CEREMONY 2019-20

NO TOBACCO DAY 2019

ONAM CELEBRATIONS 2019

ONAM CELEBRATIONS 2019

WOMENS DAY PROGRAMME 2019

WORLD CANCER DAY 2019

oomeesoommild

ഇരുട്ട് പടർന്ന് തുടങ്ങി. നേരത്തെ ക്വാർട്ടേഴ് സിൽ എത്തണം. ഓരോ വർഷവും ഓരോ നാട്ടിലാണ് ജോലി. ഇത്തവണ പറിച്ചുനട്ടത് കാട്ടിനകത്ത് ഒരു ഗുദാമിൽ. ഹരി ആക്സിലേറ്റർ മെല്ലെ ചവിട്ടി. കാർ ഇരുട്ടിനേയും പിന്നിലാക്കികൊണ്ട് മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. റേഡിയോയിൽ പണ്ടത്തെ ഒരു ഹിന്ദി ഗാനം കേൾക്കു ന്നുണ്ട്. അയാൾ ഗ്ലാസ് താഴ്ത്തി പുറത്തേക്ക് നോക്കി. ചുറ്റിലും മതിലു തീർത്ത് നിൽക്കുന്ന മരങ്ങൾ. ആ മതി ലിനപ്പുറം എന്തോ ഇരുട്ടിൽ മറയ്ക്കുന്ന പോലെ അ യാൾക്ക് തോന്നി. കാർ ഒരു വളവ് തിരിഞ്ഞു കയറി. ഒ

രു കയ്യിൽ സ്റ്റിയറിങ്ങ് നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി അയാൾ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ഫോൺ എടുത്തു. രണ്ട് മിസ്സ്ഡ് കാൾ, അമ്മ ഉച്ചയ്ക്ക് വിളിച്ചിരുന്നതല്ലേ, പിന്നെ എന്താ വീണ്ടും, അയാൾ പച്ച ബട്ടൺ അമർത്തി ഫോൺ ചെ വിയോട് ചേർത്തു. മറുതലയ്ക്കൽ അമ്മ ഫോൺ എ ടുത്തു."ആഹ് അമ്മേ.... പെട്ടെന്ന് എന്തോ ഒന്ന് കാറിൽ ഇടിച്ചു. സ്റ്റിയറിങ്ങിൽ നിന്നും കൈ തെന്നി ഫോൺ തെറിച്ചു. അയാൾ ബ്രേക്കിൽ ആഞ്ഞു ചവിട്ടി. കാർ ക റങ്ങി റോഡരികിലായ് നിന്നു. അയാൾ ശ്വാസം വലി ച്ചെടുത്തു. ഒരു നിമിഷം തല സ്റ്റിയറിങ്ങിൽ അമർത്തി

അയാൾ കിടന്നു. എന്താണ് സംഭവിച്ചത് അയാൾ പുറ ത്തേയ്ക്ക് നോക്കി. എന്തോ ഒന്ന് വണ്ടിയിലിടിച്ചു. അ വിടെ എന്തോ അനങ്ങുന്നുണ്ട്. അയാൾ കാറിൽ നിന്നു മിറങ്ങി അതിനു നേർക്കായ് നടന്നു. ഒരു പുള്ളിമാൻ ചോരയൊലിക്കുന്നുണ്ട്. അയാൾ തിരികെ കാറിലേക്ക് ഓടി ഫസ്റ്റ് എയ്ഡ് ബോക്സ് തപ്പിയെടുത്തു. പഞ്ഞി അവിടെ അമർത്തി പിടിച്ചു, ചെറിയൊരു അനക്കം പി ന്നിൽ പേടിച്ചരണ്ടയാൾ പിന്നിലേക്ക് നോക്കി ഒരു കു ഞ്ഞ് പുള്ളിമാൻ ഇതിന്റെ കുഞ്ഞായിരിക്കും. അയാൾ നിശ്വസിച്ചു. അപ്പോൾ ദൂരെ നിന്നുമൊരു വെളിച്ചം ക ണ്ടു. ഏതോ വണ്ടിയാണ്. അതടുത്തെത്തി, ഒരു ജീപ്പാ ണ്; അതിൽ നിന്നും ഒരാൾ പുറത്തിറങ്ങി : നല്ല ഉയരം ഒരു ഷാൾ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ബൂട്ടിട്ട കാലുകൾ "(എന്നാച്ച് സാർ)" അയാൾ ചോദിച്ചു. ഹരി എഴുന്നേറ്റു, അത്....അത്.... ഞാൻ ക്വാർട്ടേർസിലേക്ക് തിരിച്ച് പോ വായിരുന്നു അപ്പോഴാണ് ഇത് മുന്നിൽ ചാടിയത്. ജീവ നുണ്ട് ഇവിടെ അടുത്തേതെങ്കിലും മൃഗാശുപത്രിയു ണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ഏൽപിക്കണം. രക്തം ഒരുപാട് പോവുന്നുണ്ട്, ഹരി ചെറിയ പതർച്ചയോടെ പറഞ്ഞു നിർത്തി. അയാൾ ഹരിയെ സൂക്ഷ്മമായി നോക്കി പറ വായില്ല മാട് താനേ.... നാൻ പാക്കട്ടും തള്ളി ങ്കേ ഇത്ര യും പറഞ്ഞയാൾ കാറിനടുത്തേക്ക് നടന്നു.

ഹരി പതിയെ ഫോൺ എടുത്ത് പുറകിലേയ് ക്ക് നടന്നു. അമ്മയെ വിളിച്ചു കാര്യമെല്ലാം പറഞ്ഞു. തിരികെ നടക്കവെ ഹരി ജീപ്പിനുള്ളിലേക്ക് നോക്കി, മ റ്റാരും കൂടെയില്ല, ജീപ്പിന്റെ പുറകിൽ എന്തൊക്കെയോ കിടക്കുന്നുണ്ട് പെട്ടെന്ന് ഒരു മാനിന്റെ അയാളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടു. അതിനരികിലായ് പണി യായുധങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു തോക്ക്, ഹരി പരിഭ്രമിച്ചു. എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഹരി അയാളിലേക്ക് നട ന്നു. ബൂട്ടിട്ടയാൾ ഹരിയെ നോക്കി, "ഇതിന്റെ കുഞ്ഞി നെ ഫോറസ്റ്റിലേൽപ്പിക്കണം ഇവിടെ അടുത്ത് മൃഗാ ശുപത്രി ഏതെങ്കിലുമുണ്ടോ ?" ഹരി ചോദിച്ചു. "നീങ്ക ടെൻഷൻ ആവാതിങ്ക സാർ നാൻ ഇറക്കേലയാ. നീ ങ്കൾക്കെതാവത് അടിപെട്ടയാ..." ഹരി ഇല്ലന്ന് തലയാ ട്ടി ബൂട്ടിട്ടയാൾ ഫോണെടുത്തു ചെവിയിലേക്കടുപ്പി ച്ചു മുന്നോട്ട് നടന്നു. ആ കുഞ്ഞു പുള്ളിമാൻ അമ്മ മാ നിനോട് ചേർന്നിരുന്നു. രക്തം ഒരു പാട് പോകുന്നു ണ്ട്. ഹരി മുറിവുകളിലേയ്ക്ക് ഒന്നുടെ സുക്ഷിച്ച് നോ ക്കി പതുക്കെ കൈകൾ അവിടെ അമർത്തി, ഇപ്പോൾ എന്തോ തടയുന്ന പോലെ ഒരു ബുള്ളറ്റ് ! ഇത്....ഇത് എ ന്റെ വണ്ടി മാത്രം ഇടിച്ചുണ്ടായ മുറിവുകളല്ല എന്നോ ടൊപ്പമുള്ള ബൂട്ടിട്ടയാളാണ് ഇതിനു പിന്നിൽ പേടി അ യാളുടെ ശിരസിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറി എന്തു ചെയ്യണ മെന്നറിയാതെ അയാൾ ചുറ്റിലും നോക്കി ഇരുവശങ്ങ ളിലും മതിലു തീർത്തു നിന്ന മരങ്ങൾ ഹരിക്ക് കൊല യാളികളാണെന്ന തോന്നി. പെട്ടെന്ന് ദുരെ നിന്നും മ റ്റൊരു കാർ വരുന്നത് ഹരി കണ്ടു. ഹരി റോഡിന്റെ മ ധൃത്തിൽ കയറി നിന്നു കൈ വീശി. കാർ നിർത്തി അ തിൽ നിന്നും അല്പം പ്രായമായൊരാൾ പുറത്തിറങ്ങി, അയാളൊരു ആർമി ഓഫീസറാണെന്ന് കാറിലെ സി മ്പലിൽ നിന്നും ഹരി മനസിലാക്കി. ഹരി നടന്നതെല്ലാം ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ ആർമി ഓഫീസറിനോട് പറഞ്ഞു. ബൂട്ടിട്ടയാൾ അവർക്കരികിലെത്തി. മാനിനെ ഫോറസ്റ്റി ലേൽപ്പിക്കണം ഹരി തീർച്ചയാക്കി. ബൂട്ടിട്ടയാൾ ആർ മി ഓഫീസറിനെ നോക്കി. മാനുകളെ തന്റെ ജീപ്പിൽ ക യറ്റാമെന്നയാൾ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ ഹരി എതിർത്തു. ഹ രി മാനുകളെ ആർമി ഓഫീസറിന്റെ കാറിലേക്ക് എടു ത്ത് കൊണ്ട് ബാക്ക് സീറ്റിൽ കയറ്റി."എന്നാൽ നമ്മൾ പുറകെ വരാം, ഇയാൾ മുന്നിൽ പൊക്കോളു".. ആർമി ഓഫീസർ ബൂട്ടിട്ടയാളോട് പറഞ്ഞു. അയാൾ നേരിയ നീരസത്തോടെ ആർമി ഓഫീസറെ നോക്കി. ജീപ്പ് മുന്നി ലും ആർമി ഓഫീസറിന്റെ കാർ പിന്നിലുമായി പുറപ്പെ ട്ടു. ബൂട്ടിട്ടയാൾ മിററിലൂടെ പുറകിൽ തന്നെ പിന്തുടരു ന്ന കാറിനെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് നോക്കി, അയാളുടെ ജീ പ്പ് ഒരു ഹെയർ പിൻവളവു തിരിഞ്ഞു കയറി. മുന്നോട്ട് പോകുന്തോറും അയാൾ മിററിൽ നോക്കി. പുറകിൽ ആർമി ഓഫീസറിന്റെ കാർ കാണുന്നില്ല. അയാൾ വ ണ്ടിയൊതുക്കി നോക്കി പുറകിൽ കാറിന്റെ യാതൊരു സൂചനയുമില്ല. അയാൾ കാർ റിവേർസ് എടുത്ത് പി ന്നിലേക്ക് പോയി എന്നിട്ടും ആരെയും കണ്ടില്ല. അയാ ളുടെ ഉള്ളിൽ നുറു ചോദ്യങ്ങളുദിച്ചു. അയാൾ അടു ത്തുള്ള പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെത്തി നടന്നതെല്ലാം വി വരിച്ചു.

തിരച്ചിൽ തുടങ്ങി, ഇരു വശങ്ങളിലെ കാടുക ളിലേയ്ക്കും തിരച്ചിൽ പടർന്നു. പിറ്റന്നു രാവിലെ ഒരു കോൺസ്റ്റബിൾ ബൂട്ടിട്ടയാളെ അയാളുടെ തേയില തോട്ടത്തിൽ നിന്നും വിളിച്ചു വരുത്തി, അയാളെ ഡി ബ്രുഗറിലെ വിജനമായ കാട്ടിനുള്ളിലേക്ക് എത്തിച്ചു. അവിടെ മരിച്ച നിലയിൽ ആർമി ഓഫീസറിനെ കണ്ടെ ത്തി, കുറച്ച് മാറി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ അയാളു ടെ കാറും. ബുട്ടിട്ടയാൾക്ക് തല കറങ്ങുന്നത് പോലെ തോന്നി, എന്താണുണ്ടായതെന്ന് അയാൾ കോൺസ്റ്റ ബിളിനോട് ചോദിച്ചു. ഇന്നലെ ഇവിടത്തെ ഡി അഡി ക്ഷൻ സെന്ററിൽ നിന്നും ഒരു പേഷ്യന്റിനെ കാണാതാ യി. അയാളെ തിരക്കിയിറങ്ങിയതാണിയാൾ. ഇയാൾ അവിടത്തെ ഡോക്ടറാണ്. ആർമിയിൽ നിന്നും റിട്ട യർ ആയതാ. അപ്പോൾ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അ യാൾ?.. അറിയില്ല. ഇതുവരെ കണ്ടു കിട്ടിയില്ല ഇന്നലെ താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, പെട്ടന്ന് ആക്സിഡന്റ് ഉണ്ടാ യ ഷോക്കിൽ അല്ല അയാൾ അത്രയും കാട്ടിയത്."ഇത് ഡോക്ടർ ലേഖ ശങ്കർ"കോൺസ്റ്റബിൾ പരിചയപ്പെടു ത്തി. ഹരി എന്റെ പേഷ്യന്റായിരുന്നു, മാനും അപകട വും എല്ലാം അയാളുടെ സങ്കല്പമാണ്. അവൻ ചിന്തി ക്കുന്നതെന്തോ അതാണവൻ. സ്വന്തം ഇച്ചാശക്തിക്കു മപ്പുറം അവൻ ഏഴു വൃക്തികളാണ്. കാലത്തിനു മു ന്നേ ഓടാനും തിരികെ നടക്കാനും വർത്തമാനകാല ത്തിൽ ആത്മാവ് വേർപ്പെട്ട് സ്വതന്ത്രനായ് വിഹരിക്കാ നുമവനാകും. പക്ഷേ പട്ടത്തിന്റെ നൂൽ കൈവശം വച്ച പോൽ അവന്റെയുള്ളിലെ ലഹരി തീരുമാനിക്കും തുട രണോ വേണ്ടയോ എന്ന് അവന് അവനെ നഷ്ടമായി. ഇനി തിരക്കണ്ട. അവർ നിരാശയോടെ നടന്നുനീങ്ങി.

തിരികെ അയാളുടെ തേയില തോട്ടത്തിലെ ത്തി, സൂര്യൻ അണഞ്ഞിരുന്നു. ഇരുട്ട് പടർന്ന് തുട ങ്ങി. തേയില ചാക്കുകൾക്കിടയിൽ അയാൾ കിടന്നു. ചാക്കുകളിൽ നിന്നും ചോര ഒലിക്കുന്നതായി അയാൾ ക്ക് തോന്നി. കത്തി നിന്ന മഞ്ഞ ബൾബുകൾ ഫ്യുസാ യി ഇരുട്ട് ആ മുറിയെ വിഴുങ്ങി. ആരോ കടന്നുവന്നു. മുഖമുയർത്താൻ അയാൾക്ക് ശക്തിയുണ്ടായില്ല. തേ യിലച്ചാക്കിൽ അയാൾ ഒളിപ്പിച്ച ലഹരി വസ്തുക്കൾ ക്കിടയിൽ നിന്നും ഒരു പ്രകാശം പരന്നു. അയാളുടെ ചുറ്റും മാജിക്ക് മശ്റുമുകൾ തിളങ്ങി നിന്നു. എന്നിട്ടും കണ്ണു തുറക്കാൻ അയാൾക്ക് ധൈര്യമുണ്ടായില്ല.

കുറ്റബോധം ഒരു വള്ളിപ്പടർപ്പായി അയാളെ വരിഞ്ഞ് മുറുക്കി. ആത്മാവിനും ശരീരത്തിനുമിടയിലെ ദൂരം അയാൾ ആസ്വദിച്ചു.

ന്ദ് സ്ത്രീയാണ് നിന്റെ കടമയാണ്

എന്റെ നെറുകയിലെ സിന്ദൂരബിംബമേ നിന്റെ വരവോടുകൂടി ഞാൻ ഏകയായോ വിവാഹമെന്നൊരാ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ചു ഉപഹാരമായി എനിക്കെന്തേ ഈ

അടുക്കള പകുത്തു തന്നു ജീവിതപാതയിൽ ഒരുമിച്ചു പോകേണ്ട സഖിയേ നീയെന്തേ എന്നെ മറന്നുപോയോ സ്വപ്നങ്ങളിൽ ഉള്ള ഒരു ജീവിതം

വേണം എന്ന് ഞാനുറക്കെ കരയവേ ഇന്നോളമെന്നോട് ചെയ്ത വാക്കുകൾ ഓരോന്നായി നീ എന്തേ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. സ്ത്രീ ജീവിതം കേവലം തൃണംപോൽ

കരുതുന്ന സംസ്കാരമേ നീ എന്നോ തോറ്റുപോയി. നാം രണ്ടിതളുകൾ-ഓരോന്നായി കൊഴിഞ്ഞു പോകവേ

നിൻ വിരലുകൾ കോർത്തു നടക്കുവാൻ മോഹിച്ച തളിരിട്ട മോഹങ്ങൾ ബാക്കിയായ് നിക്കവേ ഭാരങ്ങളോരോന്നായ് എൻ ചുമലിൽ വച്ചു നീ ഉത്തമപുരുഷനായ് മാറി നിന്നു എന്താണ് ജീവിതം എന്ന ചോദ്യത്തിനുത്തരം 'നിന്റെ ജീവിതം മറ്റൊരാൾക്കുള്ളതാണ്, നീ സ്ത്രീയാണ് നിന്റെ കടമയാണ്". പറ്റില്ല, എനിക്ക് പറ്റില്ല ഇങ്ങനെ, ഞാൻ സ്ത്രീയാണ്, പെണ്ണാണ്, അമ്മയുമാണ്, എനിക്കഭിമാനമാണ് ഈ ജീവിതം. എന്തിനാ ഇങ്ങനെ വേർതിരിക്കുന്നു എന്നെ, എന്നുള്ളിലും തുടിക്കുന്നു ജീവൻ, ഞാനും ശ്വസിക്കുന്നു ജീവവായു. എന്നവകാശങ്ങളെല്ലാം എനിക്ക് നൽകി, എനിക്കേകു ജീവിത സ്വാതന്ത്ര്യവും, പിച്ചി ചീന്താതിരിക്കട്ടെ ഒരാത്മാവിനെയും ഇനി.

ഇരുട്ടുപാകിയ മുറിയിൽ വെയിൽ വന്ന് വീഴുമ്പോൾ തുടങ്ങുന്നൊരു ആന്തലുണ്ട് ഇനിയുമീ നാഴികകളെ എന്തു പറഞ്ഞ് തള്ളിനീക്കുമെന്നോർത്ത് ഉള്ളിൽ കോരിയിട്ട തീ ആളുന്നതിനു മുൻപേ കോമാളിയാവണം വെന്തുനീറിയ ഉള്ളിൽ ഒരു പിടി ചാരം ബാക്കിവച്ച് പൊട്ടിച്ചിരിച്ച് ആശ തീർക്കണം ആശകളാണ്. വെറും ആശകൾ. ആരും ഉണരുന്നതിനു മുൻപേ മുറ്റത്തെത്തണം നിന്നെയോർത്ത് ഉള്ളുപൊടിഞ്ഞ് ആകാശത്തെ തിരികെ വന്നിരുന്ന് നെഞ്ചുപൊട്ടുമാറ് കരയണം ഒരിറ്റു ശബ്ദം പോലും അടരാതെ കാക്കണം സ്നേഹത്തോടെ നിന്നെ ഞാൻ യാത്രയാക്കാം കുനിഞ്ഞിരുന്ന് കരഞ്ഞുതീർത്ത മുറിയിലെ കോണുകളോടുള്ള എന്റെ തീരാഭയം മാറ്റാമെങ്കിൽ, നിലതെറ്റി ശ്വാസം വരിഞ്ഞുമുറുകിയ എന്റെ വേദനയെ മരവിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ, തൊണ്ട് കീറിമുറിച്ച് പ്രാണൻ പോകും വിധമുള്ള എന്റെ നിലവിളി ശമിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ, കരഞ്ഞുകലങ്ങി ചുവപ്പുതീർത്ത

എന്റെ കണ്ണുകളോട് മറുപടി പറയാമെങ്കിൽ, സ്നേഹത്തോടെ യാത്രയാക്കാം ഞാൻ! കോറിയിട്ട മുറിപ്പാടുകൾ മാറാൻ (?) ഇനിയുമുണ്ട് സമയം അതിനുമുൻപ്.... വീണുടഞ്ഞു പോകുന്നതിനു മുൻപ്.... ചിലതുണ്ട് ചെയ്യാൻ നട്ടുനനച്ച് വളർത്തിയ സ്വപ്നങ്ങൾ വെട്ടിമുറിച്ച് എരിഞ്ഞടങ്ങുന്നത് വരെ കണ്ടുനില്ക്കും നീ പാടിത്തന്ന കവിതകളിലെ പ്രണയത്തെ വേരോടെ അറുത്തുമാറ്റും തിരികെയൊരിക്കലും എന്റെ മനസ്സിലേക്ക് ചേക്കേറരുതെന്ന് താക്കീത് കൊടുക്കും ഇടവിടാതെന്നെ വേട്ടയാടുന്ന ഓർമ്മകളെ ഒരു ഭയവുമില്ലാതെ മറവിയിൽ ക്രൂശിക്കും നിനക്കിനി പടിയിറങ്ങാം..... ഒന്ന് മാത്രം. നിഴൽ കൊണ്ടൊരു നിശ്വാസം പോലും ഇനിയിവിടെ ബാക്കിവക്കരുത് ചോര ചുട്ടുപൊള്ളിക്കുന്നൊരു ഭ്രമമായി മാത്രം നിന്നെ ഞാൻ ഓർത്തുകൊള്ളാം

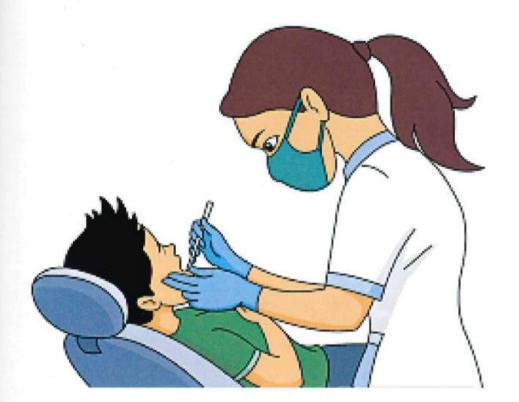
കണ്ടു ഞാൻ അന്നെൻ മുന്നിലാ ഭീകര വ്യാഘ്രത്തിൻ മിന്നും ഇമകൾ, മരണം തീണ്ടിയാ നിമിഷം കേട്ടു ഞാൻ ഘോരമായി മുഴങ്ങുമാ ഗർജ്ജനം തോക്കിൻ കുഴലിൽ ഉന്നം പിടിച്ചു കാഞ്ചിമേലെൻവിരൽ, ഉന്നം പിടിച്ചു ഞാൻ നിൽക്കവേ കണ്ടു ആ വ്യാഘ്രത്തിൻ രണ്ടു കുഞ്ഞു മക്കൾ പേടിച്ചരണ്ട ആ കുരുന്നുകൾ രണ്ടും തൻ അമ്മയെ ചേർന്നൊട്ടി നിന്നു, വിശപ്പിനാൽ അല്ല ഭയത്തിനാൽ ആണവൾ രോക്ഷം അതറിഞ്ഞു അപ്പോൾ ഞാനും മനസ്സിൽ ഒഴുകി വന്നൊരു ആയിരം ചിന്തകൾ പുലിതോലിനാൽ ലഭിക്കും

പണം–ശീഘ്രം മനസ്സൊന്ന് മാറ്റി ഞാൻ വേണ്ട ഈ പാതകം നൽകും സൗഭാഗ്യം മെല്ലെ താഴ്ത്തി ഞാൻ നീട്ടിയ കുഴൽ പിന്നെ മെല്ലെ പുറകോട്ടു ചുവടു വെച്ചു, ഓരോ ചുവടിലും രോക്ഷം അകലുന്നാ അമ്മയിൻ മിഴികളിൽ ഞാൻ കണ്ടു മറഞ്ഞു അവൾ ആ നിബിഢ വനത്തിൽ, തൻ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുകൂടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞൊരായിരം കുളിർമഴ ഇനി വേണ്ട ഈ ക്രൂരമാം വിനോദം, പണം കൊണ്ട് തൂക്കുവാൻ ആകില്ല ജീവനിൻ വില അതറിഞ്ഞു ആ നിമിഷം ഞാനും

SNEHA JYOTHI JEROME

Second Year, 2019-20 Batch

വജ്രഞ്ങളുടെ സമക്ഷി

കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു മുൻപ് സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ കണ്ട ചിത്രമാണിത്. കൊറോണ വൈറ സിനെതിരെ ആതുരസേവനം ചെയ്യുന്നവരാണ് ഡെന്റി സ്റ്റുകൾ എന്നാണ് സാരാംശം. ഇത് എത്രമാത്രം ബോധ വാന്മാരാക്കുന്നു എന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ല. എങ്കിലും മ നസ്സിൽ വന്ന ചില ചിന്തകൾ പങ്കുവയ്കാതെ വയ്യ! **MBBS** ഡോക്ടർ ആകാൻ കഴിവില്ലാത്തവരാണ് ഡെന്റൽ ഡോക്ടർ ആകുന്നത് എന്ന് പറയുന്നവർ ഓർക്കണം. മനുഷ്യന്റെ വായിലെ ഉമിനീരിനോട് ഇത്ര യുമധികം ബന്ധം പുലർത്തുന്ന മറ്റൊരു ഡോക്ടർ വി ഭാഗം വേറെ ഇല്ല. ഒരുപക്ഷെ കൊറോണ വൈറസ് രോഗബാധ ഉള്ള ഒരാൾ ഒരു ഡെന്റൽ ഡോക്ടർക്ക് exposure ഉണ്ടാക്കുന്നത് പോലെ മറ്റൊരു സാധാരണ വ്യക്തിക്കും എതിരെ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നാണ് ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്റെ ചിന്തകൾ മാത്രമാണ് ശരി എ ന്നു തോന്നുമെങ്കിലും പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യം കൂടി "പല്ലിനു രോഗം വന്നാൽ ഹാർട്ടിന്റെ ഡോക്ടറെ പോ യി കാണാൻ പറ്റുമോ?" തൃശ്ശൂർകാരിയായ സുഹൃത്തി ന്റെ വാക്കുകളാണിവ. ഇന്നും ഞാനീ വാക്കുകളിൽ പ്ര

ചോദനം ഉൾകൊള്ളുന്നു. തീർച്ചയായും ഡോക്ടേർ സും നഴ്സുമാരും ചെയ്യുന്നത് വിലമതിക്കാനാവാത്ത സേവനമാണ്. എന്നാൽ ഒരു വിഭാഗം ഡോക്ടേർസി നെ മാത്രം എന്താ വിലകുറച്ചു കാണുന്നത് എന്നു മന സിലാകുന്നില്ല. വളർന്നു വരുന്ന ഓരോ ഡെന്റൽ ഡോ ക്ടറും താനൊരു dentist ആണെന്ന് പറയാൻ മടിച്ചു ഡോക്ടർ ആണെന്ന് പറഞ്ഞു ഒളിക്കുന്നതിനു കാര ണവും സമൂഹം കാട്ടുന്ന ഈ വിവേചനം തന്നെയാ ണ്. ഈ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് മാത്രം നിങ്ങളുടെ ചിന്ത കളെ തിരുത്താമെന്ന മിഥ്യാധാരണ എനിക്കില്ല. തിരിച്ച റിവുകൾ ഉണ്ടാകട്ടെ. സ്പാനിഷ് നോവലിസ്റ്റായ Miguel de Carvantes പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, മനുഷ്യന്റെ വായി ലെ ഓരോ പല്ലും വജ്രത്തേക്കാൾ വിലപിടിപ്പുള്ളതാ ണെന്ന്. ഈ വാക്കുകൾ കടമെടുത്തുകൊണ്ട് അഭിമാ നത്തോടെ തന്നെ പറയട്ടെ ഞാനുമീ വജ്രങ്ങളുടെ സൂ ക്ഷിപ്പുകാരിയാണ് ! കൊറോണ വൈറസിനെതിരെ ആതുരസേവനം മുഴുവൻ യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ ഗ്യാലറിയിൽ ഇരുന്നു കളികാണുന്നവരാണ് ഡെന്റിസ്റ്റുകൾ എന്നാണ് സംശയം.

സ്വപ്നങ്ങൾ വാതിലുകളാണ് ! ഭൂതകാലങ്ങളി ലേക്കും ഭാവികാലങ്ങളിലേക്കുമുള്ള ഇടനാഴികളുടെ വാതിലുകൾ. ഇടനാഴികളിൽ ഇരുട്ടിൽ നാം ബോധര ഹിതരാകും.

അവിടെ വെച്ച് നാം ഉണരും. ഇടനാഴിയുടെ മേൽക്കൂരയിൽ നിന്നും ഒരു പടിക്കെട്ട് താഴേക്ക് നീ ളും. അതിലെ ഒന്നാം പടിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ പാതിമ റഞ്ഞ ഓർമ്മകൾ വന്ന് കണ്ണ് കെട്ടും. രണ്ടാം പടിയിൽ ആഗ്രഹങ്ങൾ കെട്ടഴിഞ്ഞ് കാറ്റിൽ പറക്കും. ഇനി ര ണ്ടാം പടിക്കും മൂന്നാം പടിക്കുമിടയിൽ വലിയൊരു കുഴിയുണ്ട്, അതിൽ വീണാൽ പാതി മരണമാണ്. ഓർ മ്മകളും ആഗ്രഹങ്ങളും കാലത്തിനപ്പുറം നിന്ന് ചിരി ക്കും. അവിടെ നിന്നും രക്ഷപ്പെടണമെങ്കിൽ വർത്തമാ ന കാലത്തിലെ ശക്തികൾ ആഞ്ഞടിക്കണം. നാലാം പ ടിയിലാണ് പ്രകാശം, ഇരുട്ടിനെ ഇല്ലാണ്ടാക്കുന്നത്. അ ഞ്ചാം പടിയെ പേടിക്കണം. ഇനിയും മുന്നോട്ട് പോ കാൻ കരുത്തുണ്ടോന്ന് തെളിയിക്കണം. അവിടെ മൂർ ഖൻ പാമ്പും, വെള്ള പൊക്കവും, ഭൂമി കുലുക്കവും ന മ്മളെ തേടിയെത്തും. വെള്ളത്തിൽ ശ്വാസം കിട്ടാതെ മുങ്ങി തപ്പും, തിരിയുമ്പോൾ പത്തി വിടർത്തിയ പാമ്പ് കൊത്താൻ തുനിയും, രക്ഷപ്പെട്ട് കരയിലെത്തിയാൽ മണ്ണിടിഞ്ഞ് കല്ലുകൾക്കിടയിൽ ഞെരിഞ്ഞ് രക്തം ഛർ

ശരായ യാത്രികർ ആറാം പടിയിലെത്തിയാൽ ആശം സകളുമായ് പ്രകൃതി നമ്മെ ആഗതരാകും. പടർന്നു കി ടക്കുന്ന വള്ളിപ്പടർപ്പുകൾ നമ്മെ ആശ്ലേഷിക്കും. പിടി മുറുക്കം കൂടും. നമുക്ക് ശ്വാസം നഷ്ടമാകും. പിട യാൻ തുടങ്ങും. കണ്ണുകൾ തള്ളും, വായിൽ നുരയും പതയും ചാടും. ഇനിയും ഉറക്കം നഷ്ടമാകാത്തവർ ഏഴാം പടിയിൽ എത്തും. അവസാനത്തെ പടി. അവ യുടെ മുകളിൽ മേഘങ്ങൾ പടർന്ന് കിടക്കുന്നുണ്ട്. അ വിടെ നമ്മെ സ്വീകരിക്കാൻ സന്തോഷമുള്ളവരുണ്ട് "മരിച്ചവർ". അവർ കാലങ്ങളുടെ കാവൽക്കാരാണ്. അ വർ നമ്മെ പേടകങ്ങളിലടയ്ക്കും, നിര നിരയായ് അടു ക്കിയ അനന്ത രശ്മികളിലൂടെ നക്ഷത്രങ്ങളിലേക്ക് പറ ഞ്ഞയക്കും. നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് അടുത്തെത്തിയാൽ അ വർ ഭൂതകാലത്തിലേക്കുള്ള വഴി പറഞ്ഞുതരും. പിന്നെയും യാത്ര തുടർന്നാൽ ഭൂതകാലങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് ഭാവിയിലേക്ക് ഒഴുകുന്ന വെള്ളച്ചാട്ടം കാണാനാകും. അവയുടെ ജലം കറുപ്പാണ്. ആ ചാലിൽ പേടകങ്ങൾ, തോണികളായിമാറും. പതിയെ ഒലിച്ച് അതൊരു ഗർ ത്തത്തിലേക്ക് വീഴും. അവിടെ നമ്മൾ അവസാന കാല ത്തിന്റെ ആരംഭം കാണും.

ദ്രിക്കും. വീണ്ടും പല രൂപത്തിൽ നമ്മെ ഓടിക്കും അവ

FAYAZ ALI KHAN 2019 Batch

നീറിപ്പുകയുന്ന മനസ്സുമായി ജീവിതം നീരാവി യായിത്തീർക്കുന്ന ആ ശരീരം, ചുട്ടുപഴുത്ത ഇരുമ്പ്ദ ണ്ഡ് പോലെ കൊല്ലന്റെ ആലയിൽ ഉരുകിത്തീരുകയാ അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടുള്ള എന്റെ നോട്ടം-അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു തീജ്വാലയായി കത്തിയമ രുന്നത് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എന്തിനോ... പകരംവീ ട്ടും പോലെ, ആരെയോ ദഹിപ്പിക്കും പോലെ അവൾ ഒ രു ചാട്ടുളി കൊണ്ട് ആ ഇരുമ്പിൻ കഷ്ണത്തെ ആഞ്ഞ ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവളുടെ കൺപീലികൾ നേർത്തണഞ്ഞെങ്കി ലും ഒരു തീപ്പൊരിപോലെ അവ ശോഭിച്ചു. ഇനി അത് കൺമഷിയാണോ അതോ അവിടുത്തെ അസഹൃമായ ചൂട് കാരണം കരിയും പുകയും ഏറ്റ് നിറം മങ്ങി പോ

യതാണോ എന്ന സംശയം എന്നിൽ ആശങ്കയു ണർത്തി. അപ്പോഴും, മഷിത്തണ്ടും, കൺമഷിയുമായി ഓടിനടന്നിരുന്ന ഒരു കുട്ടിക്കാലം എന്നെ മാടിവിളിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. കാറ്റിന്റെ വേഗവും ശക്തിയും ഞാന റിഞ്ഞത് അവളുടെ കൈക്കരുത്തിലൂടെയായിരുന്നു. അവ നിർജീവമായി തന്നെ ചലിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇരുട്ട് വീഴാറായ്ത്തുടങ്ങിയിട്ടും സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചത് ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവിടുന്ന് വീട്ടി ലേക്ക് തിരിച്ച് നടക്കുമ്പോഴേക്കും അകത്ത് നിന്ന് ആ രോ വിളിച്ച് പറഞ്ഞ്കൊണ്ടിരുന്നു.

.... അമ്മേ കൺമഷി

ജൻമങ്ങളേഴും കഴിഞ്ഞാലും തീരാത്ത പാപകർമ്മങ്ങളിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു ഞാൻ യൗവ്വന ഗദ്ഗദത്തെ ചോരത്തിളപ്പിനാൽ ഗർവു കൊണ്ടെൻ മനം മലിനമായി പെറ്റമ്മയെപ്പോലും പാടെ മറന്നു ഞാൻ അച്ഛനെ എപ്പോഴും ധിക്കരിച്ചു പരിശുദ്ധയായൊരെൻ പത്നിയെ തൃജിച്ചു ഞാൻ രാത്രികൾ വേശ്യകൾക്കായ് പകുത്തു മക്കൾ വിശന്നുവലയുന്ന നേരത്ത് മദ്യലഹരിയിൽ മതിമറന്നാടി ഞാൻ സ്വന്തക്കാർ ബന്ധുക്കൾ നാട്ടുകാരൊക്കെയും 'തെമ്മാടിയായൊരെന്നോടകന്നു' ആരേയും കൂസാത്ത ജീവിതയാത്രയിൽ 'ദൈവത്തെപ്പോലും ഞാനോർത്തതില്ല' കാലം നിരന്തരം നക്കിത്തുടച്ചെന്നെ കോലം കെട്ടുള്ളൊരു വൃദ്ധനാക്കീ പ്രായം അനുദിനം ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞെന്നെ ഒന്നിനും വയ്യാത്ത പരുവമാക്കി ഇന്നിതാ സർവരും വെറുക്കുന്ന ജീവനായ് നാറിനരകിച്ചു കഴിയുന്നീ ഭുമിയിൽ.

ക്ലിനിക്കിൽനിന്നും ഞാൻ ഇറങ്ങാൻ ഒരുങ്ങു മ്പോഴാണ് ആ പേഷ്യന്റിനെയുംകൊണ്ട് അവർ വന്നത്. എൺപതു കഴിഞ്ഞ ഒരു വൃദ്ധൻ. ഇടത്തെ കവിളാകെ നീരു വന്നു വീർത്തിരുന്നു. വലതു കൈ കൊണ്ടു ഇടതുകവിളിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടാ ണ് വൃദ്ധൻ കടന്നുവന്നത്. കൂടെ മധ്യവയസ്കരായ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും.

' എന്തു പറ്റി?'

'കുട്ടികൾ ക്രിക്കറ്റ് കളിച്ചപ്പോൾ പന്തുവന്നു കൊണ്ടതാണ് ഡോക്ടർ. രണ്ടു പല്ലുകൾ ഇളകിയിട്ടു ണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു' കൂടെ വന്ന സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. വൃദ്ധൻ തെല്ലമ്പരപ്പോടെ സ്ത്രീയുടെ നേരെ നോക്കി. ' കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നിടത്തു പോയി നിൽക്കരുതെന്നു എപ്പോഴും പറയുന്നതാണ് അച്ഛനോട്. പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കണ്ടേ'

മകന്റെ ശകാരം. വൃദ്ധൻ പരിഹാസരൂപത്തിൽ അതു പറഞ്ഞ പുരുഷനെ നോക്കി.

മകനാണല്ലേ,

- ' അതേ ഡോകൂർ'
- ' നിങ്ങൾ രണ്ടാളും വെളിയിൽ ഇരിക്കൂ. ഞാനൊന്നു നോക്കട്ടെ
- അവർ വെളിയിലേക്കു പോയി. അപ്പോഴും കവിളിൽ കൈപ്പത്തി അമർത്തിക്കൊണ്ട് വൃദ്ധനിരുന്നു.
- ' വേദനയുണ്ടോ അപ്പച്ചാ ? ' വൃദ്ധൻ തല കുലുക്കി.
- ' അപ്പച്ചൻ കൈ ഒന്നെടുത്തേ. നോക്കട്ടെ ' വൃദ്ധൻ കയ്യെടുത്തു. ക്രിക്കറ്റ് ബോൾ കൊണ്ടയിടം ചുവന്നു വീർത്തിരുന്നു.

ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഡെന്റൽ ചെയറിലിരുത്തി.

' വായ തുറന്നേ അപ്പച്ചാ നോക്കട്ടെ' അദ്ദേഹം വായ തുറന്നു. അപ്പോഴും രക്തമോഴുക്കു നിലച്ചി ട്ടില്ല എന്നു തോന്നി. മൗത്ത് വാഷ് വായിലൊഴിച്ചു രണ്ടു തവണ അദ്ദേഹം തുപ്പി. പല്ല് അടർന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും ഉള്ള പല്ലുകൾക്കും ഇളക്കമുണ്ട്. മോണ ചതഞ്ഞി രിക്കുന്നു.

ട്രീറ്റ്മെന്റ് ഒക്കെ കഴിഞ്ഞു വൃദ്ധൻ ഡെന്റൽ ചെയ റിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി എന്റെ മുന്നിലെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

- ' ഈ ക്രിക്കറ്റ് കളി അല്പം അപകടം പിടിച്ചതാണ് അല്ലെ അപ്പച്ചാ' അതേ എന്ന മട്ടിൽ വൃദ്ധൻ തല കുലു ക്കി.
- ' ഇനി കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നിടത്തൊന്നും പോകേണ്ട കേട്ടോ' അദ്ദേഹം ദയനീയനായി എന്നെ നോക്കി. പെട്ടന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

' എന്തു പറ്റി അപ്പച്ചാ വേദനിക്കുന്നോ ?' അതേ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം തല കുലുക്കി.

- ' വേദന മാറാനുള്ള മരുന്നുകൂടി എഴുതാം. വേദന മാറിക്കോളും
- ' ഈ വേദന മാറില്ല ഡോക്ടർ'
- ' അതെന്താ അപ്പച്ചാ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് '
- ' അതങ്ങനെയാ ഡോക്ടർ'
- ' അതെന്താ അപ്പച്ചന് എന്നെ വിശ്വാസമില്ലേ'
- ' അയ്യോ അങ്ങനെയല്ല ഡോക്ടർ'
- ' പിന്നെ ?
- ' ഒന്നുമില്ല'

അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റെന്തോ പറയാനുണ്ടെന്ന് എനിക്കു

- ' അപ്പച്ചന് പറയാനുള്ളത് എന്താണെങ്കിലും എന്നോടു ധൈര്യമായി പറയൂ '
- 'ശരീരവേദന മാറ്റാനല്ലേ ഡോക്ടർക്കാവൂ. മനസിനാണ് വേദനയെങ്കിലോ ?
- ' എന്താ അപ്പച്ചന്റെ പ്രശ്നം? എന്തായാലും പറയൂ'.
- ' അതു പിന്നെ.... അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട'
- അദ്ദേഹം എന്തോ ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെ തോന്നിയപ്പോൾ അതറിയാനുള്ള കൗതുകം എനിക്കു കൂടി വന്നു.
- ' അപ്പച്ചൻ പേടിക്കേണ്ട. ധൈര്യമായി പറഞ്ഞോളൂ, ഞാൻ ആരോടും പറയില്ല'
- അദ്ദേഹം തന്റെ ഇടതുകവിളിൽ തൊട്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
- ' ഇത് എന്റെ കൊച്ചുമകൾ ഇന്ന് എനിക്കു തന്ന സമ്മാനമാണ് ഡോക്ടർ'.
- 'കൊച്ചുമകളോ!? എന്തിന് ?
- ' ടേബിൾ മാനേഴ്സ് പാലിക്കാത്തതിന് '
- ' ടേബിൾ മാനേഴ്സ് പാലിക്കാത്തതിനോ'?
- 'അതേ എന്റെ തെറ്റുതന്നെയാണ്. ഞാൻ മുഴുവൻ പറയാം. ഇന്ന് എന്റെ പിറന്നാൾ ആയിരുന്നു ഡോക്ടർ.

ഉച്ചക്ക് ഞങ്ങൾ പിറന്നാൾ സദ്യ കഴിക്കുകയായിരുന്നു. കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ എന്റെ മകൻ പറഞ്ഞ തമാശ കേട്ടു ഞാൻ പെട്ടെന്ന് ചിരിച്ചപ്പോൾ എന്റെ വായിൽ നിന്നു തെറിച്ച ഭക്ഷണം എന്റെ കൊച്ചുമകളുടെ പിറന്നാൾ വസ്ത്രത്തിലാണ് വീണത്. അവൾക്കു പെട്ടെന്ന് വന്ന ദേഷൃത്തിൽ സാമ്പാർ തവിയെടുത്ത് എനിക്കു തന്ന സമ്മാനമാണിത്. കുട്ടിയല്ലേ ഡോക്ടർ '. 'കൊച്ചുമകൾ തീരെ ചെറിയ കുട്ടിയാണോ ?'

' ഇരുപതു വയസ്സ്. എങ്കിലും അവൾ എനിക്കു ഇന്നും ചെറിയ കുട്ടിയാണ് ഡോക്ടർ'.

പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിക്കും അദ്ദേഹത്തെ എന്തു എന്നു ഞാൻ

എന്നെ വിഷമിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹംതന്നെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

സാരമില്ല ഡോക്ടർ. ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ വേദന കുറഞ്ഞതുപോലെ. ഡോക്ടർ ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യം ആരോടും പറയരുത്. എനിക്കു ഡോക്ടറെ വിശ്വസിക്കാമല്ലോ ? അല്ലേ '.

' തീർച്ചയായും '

അദ്ദേഹം ആശ്വാസത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു. പിന്നെ അവിസ്മരണീയമായ പിറന്നാൾ സമ്മാനത്തെ തലോടിക്കൊണ്ട് പുറത്തേക്ക്.

ഇന്നലെകളിലെ മനുഷ്യന്റെ കാപടുമോ... ഇന്നെൻ മനസ്സിലെ കാർമേഘമോ... അന്ന് പെയ്ത മഴയിൽ ഞാൻ നനഞ്ഞ കണ്ണീരാലോ നിൻ മനസ്സാകുന്ന സാഗരത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയ പൂമ്പാറ്റയായോ മഴയെത്തും മുമ്പേ ഇണയെക്കാണുവാനാകുമോ.... എന്നത് മനസ്സിന്റെ ശാഠ്യമോ.. അതോ ഇലപൊഴിഞ്ഞ ഒരു ശിശിരകാലമോ... തന്റേതാകില്ലാ എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും നീ ഇന്നെൻ മനസ്സിലെ പുൽനാമ്പുകളോ.... തോരാമഴയിലെ ആ തണുത്തുറഞ്ഞ വെള്ളത്തുള്ളികൾ കവർന്നെടുത്തത്, നിന്റെ മോഹങ്ങളോ, അതോ ചലനമറ്റ എന്റെ ശരീരമോ.... പ്രേമസാനുവാം, പ്രണയഭൂമിയിലെ ഒരു പൂക്കാലം മാഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.... പ്രണയിനിയെ, നിൻ മോഹങ്ങളെ തകർത്തെറിഞ്ഞ് താണ്ഡവമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ പെരുമഴ ഒരു പേമാരിയായി, പ്രളയക്കെടുതിയായി ഇന്ന് എന്നെയും കവർന്നെടുത്തിരിക്കുന്നു.

എന്റെ മുന്നിലെ കെടാവിളക്കായ് ഓടിവന്ന നിന്റെ മധുരസ്വരങ്ങൾ സ്വരം നഷ്ടമായ ഒരു കുയിലിനെപ്പോലെ എന്റെ മനസ്സിൽ വിങ്ങലുണ്ടാക്കി മറക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഓരോ നിമിഷവും അവ വീണ്ടും എന്നെ മാടിവിളിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. ശൈതൃകാലമെത്തും മുമ്പേ കൂടൊഴിഞ്ഞ് പോയ ഒരു കൂട്ടം പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങൾ പോലെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ തേടി ഞാൻ നഗരവീഥികൾ അലയുമ്പോൾ ഭൂമിയെ മറന്ന് അവർ ആകാശത്തേക്ക് ചേക്കേറി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കാർക്കൂന്തൽ പോലെ അവർ സൂര്യനെ മറയ്ക്കുമ്പോൾ എന്റെ സിരകളിൽ നിറയുന്നത് ചൂടുരക്തമോ ചിറകൊടിഞ്ഞ കിനാവുകളോ.... നിന്റെ മോഹാല്യാസത്തിൽ ഞാൻ കണ്ട കിനാവുകൾ

ഓരോരോന്നായി വീണ്ടും ഒരു ദേശാടനപക്ഷിയെപ്പോലെ കൂടൊഴിഞ്ഞ് പോയിരിക്കുന്നു. എന്റെ മുന്നിലെക്കെത്തുന്ന വേദനാജനകമായ ഓരോ നിമിഷവും... മനസ്സിന്റെ ദിശമാറ്റി ഞാൻ, സഞ്ചരിച്ചു തിരിക്കെപ്പോയാൽ ഒരിക്കൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതെല്ലാം തിരിച്ച് കിട്ടുമോ ? കാലഹരണപ്പെട്ട് പോയത് തിരിച്ച്പിടിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന ഉറച്ചബോധമുള്ള ദേശാടനക്കിളികൾ ദിശതെറ്റാതെയുള്ള അവയുടെ ഓരോ സഞ്ചാരങ്ങളും ആസ്വദിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ... കാറ്റിൽപ്പെട്ട് ദിശ തെറ്റിയ ഒരു പട്ടം പോലെ ഞാൻ ദേശാടനം ചെയ്ത് കൊണ്ടിരുന്നു.

മഴവന്ന രാത്രിയിൽ വാതിൽപ്പടിയിൽ ഞാൻ കണ്ണിമ ചിമ്മാതെ നോക്കി നിന്നു ഇരുളാകും കാർമേഘക്കൂട്ടങ്ങളൊന്നായി പാരിടമാകെ മറച്ചിടുമ്പോൾ അലസമായ് വീശുന്ന കാറ്റിന്റെ കുഴൽനാദം കുളിരായി വന്നു പൊതിഞ്ഞിടുന്നു. ഇടിമിന്നൽ കർണപുടങ്ങളിൽ കൺകളിൽ നാദമായ് ദീപമായ് വിങ്ങിനിൽക്കേ പെയ്യുന്നു പേമാരി തുള്ളിക്കൊരു കുടം. വിണ്ണിന്റെയോമന തേൻകുടങ്ങൾ പുതുമഴ, പുലർമഴ, കുളിർമഴയിങ്ങനെ എത്രയോ മഴകൾ നാം കണ്ടിടുന്നു. കുളിരിന്റെ കൈകളിൽ ആലോലമാടി ഞാൻ മഴയുടെ ഭംഗി നുകർന്നു നിൽക്കും മഴവെള്ളപ്പാച്ചിലിൽ കവിയുന്ന പുഴയുടെ കളനാദം കേട്ടുരസിച്ചിരിക്കും എത്ര പറഞ്ഞാലും മതിവരില്ല മഴതൻ വിശേഷവും വാർത്തകളും.....

ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള ബോറൻ ലക്ചർ ക്ലാസു കൾ ഓർത്ത് തലപുകഞ്ഞ് ഇരിക്കുന്ന സമയത്തായിരു ന്നു അപ്രതീഷിതമായി ആ കുട്ടിയുടെ കടന്ന് വരവ്.

തിയറി ക്ലാസുകൾ തുടങ്ങി, ഒരാഴ്ച പിന്നിട്ട് ക ഴിഞ്ഞിട്ടും ക്ലാസ്മേറ്റ്സ് എല്ലാവരെയും പരിചയപ്പെ ടാൻ കഴിയാത്തതിൽ എനിക്ക് വല്ലാത്ത കുറ്റബോധം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അതൊന്നും പുറത്ത് കാണി ക്കാതെ അടുത്തിരിക്കുന്ന സുഹൃത്തിന്റെ- ചെവിയിൽ ഒരു നുള്ള് കൊടുത്തിട്ട് ഒന്നുമറിയാത്തവനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു അഞ്ചാം ക്ലാസുകാരന്റെ മാനസികവി ഭ്രാന്തിയായിരുന്നു മനസ്സ് മുഴുവൻ. ഉച്ചത്തിലുള്ള ബ ഹളവും, സംസാരങ്ങളും മാത്രം നിറഞ്ഞ് നിന്നിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ ആ ക്ലാസ്റും പെട്ടന്ന് ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് നിശ്ചലമായി. എങ്ങും നിശബ്ദത മാത്രം അലയിട്ട് കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതുവരെ ക്ലാസിൽ ആരും കണ്ടിട്ടില്ലാ ത്ത ഒരു പുതുമുഖം, അവളുടെ കടന്ന് വരവ് ഒരു നിശ ബ്ദതയോട് കൂടിയാണ് ക്ലാസ് മുഴുവൻ സ്വീകരിച്ചത്. എല്ലാവരും അവളെ തന്നെ തുറിച്ച് നോക്കുന്നത് ഒരേ സമയം ആ കുട്ടിയിൽ പേടിയും ജിജ്ഞാസയുമുയർ ത്തി. ഒഴിഞ്ഞ് കിടക്കുകയായിരുന്ന ഏതോ ഒരു സീ റ്റിൽ ബാഗ് വയ്ച്ചിട്ട് ആരെയോ കാണാനെന്നപോലെ തിടുക്കപ്പെട്ട് അവൻ ക്ലാസിന് പുറത്തേയ്ക്ക് പോയി.

ക്ലാസിൽ ഇതൊക്കെ നടക്കുമ്പോഴും-നവ്യയുടെ ലഞ്ച് ബോക്സ് ഒളിപ്പിച്ച് വയ്ക്കുന്ന തിരക്കിലായി രുന്നു ഞാൻ. പുതുതായി ക്ലാസിൽ ജോയിൻ ചെയ്ത കൂട്ടിയാണ് വന്നതെന്ന് ബാക്ക് ബെഞ്ചേഴ്സ് വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഞാൻ അതൊന്നും അത്ര കാര്യമാക്കിയില്ല.

സന്തോഷമുള്ള വാർത്തയുമായിട്ടായിരുന്നു ഓടിക്കിതച്ച് അവിടേക്ക് നവീൻ എത്തിയത്. ഇന്ന് ഉച്ച യ്ക്ക് ശേഷമുള്ള എല്ലാ ലക്ചർ ക്ലാസുകളും മാറ്റിവെ ച്ചെന്നും പകരം അനാട്ടമി ഡിസക്ഷൻ ഹാളിലായിരി ക്കും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് എല്ലാവർക്കും ശ്വാസം നേരെ വീണത്. ഞങ്ങളുടെ ബാച്ചിലെ ഫസ്റ്റ് ഡിസക്ഷൻ ക്ലാസ് ആയിരുന്നത് കൊണ്ട് എല്ലാവർ ക്കും വലിയ ആവേശമായിരുന്നു.

ഡിസക്ഷൻ ഹാളിനെപ്പറ്റി സിനിമയിലൂടെയും മറ്റും കണ്ടിട്ടും പറഞ്ഞ് കേട്ടിട്ടുമുണ്ട് എന്നല്ലാതെ നേ രിട്ടുള്ള ഒരു അനുഭവം അന്ന് ജീവിതത്തിലാദ്യമായിട്ടാ യിരുന്നു. ഹാളിന്റെ അകത്തേക്ക് കയറും വരെ എ ന്തോ വലിയ സംഭവമായിട്ടാണ് ഞാൻ കരുതിയിരുന്ന ത്. ഫോർമാലിൻന്റെ രൂക്ഷഗന്ധമുള്ള ആ മുറിയിലേ ക്ക് കയറിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ചകൾ അത്ര രസകരമാ കേടുകൂടാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഫോർ യിരുന്നില്ല. മാലിൻ ലായനിയിൽ ഇട്ടുവെച്ച് ചുക്കിചുളിഞ്ഞ് പോയ മനുഷൃശരീരങ്ങളും അവയവങ്ങളും ഓരോ ടേബിളു കളിൽ നിരത്തി വയ്ച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഹാളിൽ വീശി യടിച്ച് കൊണ്ടിരുന്ന ചെറു കാറ്റിനു പോലും ഫോർമാ ലിൻന്റെ ഗന്ധമായിരുന്നു.....

ആദ്യ കാഴ്ചയിൽ അരോചകമായി തോന്നി യെങ്കിലും, പിന്നീട് ഒന്നോർത്തപ്പോൾ ഒരുകാലത്ത് ബ ന്ധുക്കളും, സുഹൃത്തുക്കളുമൊക്കെയായി ജീവിച്ചിരു ന്ന മനുഷൃരാണല്ലോ അവരും എന്ന് തോന്നി. മെഡി ക്കൽ വിദ്യാത്ഥികൾക്ക് കീറിമുറിച്ച് പഠിക്കാൻ വേണ്ടി തൃജിച്ച് നൽകിയവർ ഇ മരിച്ചിട്ടും സ്വന്തം ശരീരം ന്നും അവർ പലരിലൂടെ മരണമില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നു.

യുവഡോക്ടർമാരാവാനുള്ള ഞങ്ങളുടെ ആ ദൃത്തെ തയ്യാറെടുപ്പുകൾക്ക് സ്വന്തം ശരീരത്തിലൂടെ അറിവിന്റെ ഓരോ കോശങ്ങളായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ആ മനുഷ്യ ശരീരങ്ങളോട് വല്ലാത്ത ആദരവ് തോന്നി ആ നിമിഷം.

ഗതികിട്ടാതെ അലയുന്ന ആത്മാക്കളായി, ഭൂത പ്രേതപിശാചുക്കളായി അലയുന്ന ശരീരങ്ങാളായി മാ ത്രം പലരും അവയെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം വെറും കെട്ടു കഥകളായി എനിക്ക് അനു ഭവപ്പെട്ടു. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിന് വിലപറ യുന്ന ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിനു മരിച്ചിട്ടും സ്വന്തം ശരീ രം കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്ക് അറിവ് പകർന്ന് കൊടു ക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് തന്നെ ഒരു പുണ്യപ്രവർത്തിയായി കരുതി പരലോകത്ത് അവർ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടാവും എന്നൊക്കെ വിചാരിച്ച് ദിവാസിപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരു ന്നതിനിടയ്ക്ക് സാർ പഠിപ്പിച്ചത് എന്തൊക്കെയാണെ ന്ന് പോലും ഞാൻ കേട്ടില്ല. എന്തൊക്കെയോ കേട്ട് ത ലകുലുക്കി, ടേബിളിൽ ചെന്ന് ഇരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഒ ന്നും ഓർമ്മയില്ല എന്നതായിരുന്നു സത്യം.

ഡിസക്ഷൻ ഹാളിൽ കയറിയാൽ എല്ലാവരും പാലിക്കേണ്ട മര്യാദകളെപ്പറ്റി സാർ പറഞ്ഞ് തന്നിട്ടും, അതൊന്നും കേട്ട ഭാവമില്ലാതെ ഒരു വായാടിക്കുരുവി യെപ്പോലെ സുഹൃത്തുക്കളുമായി സല്ലപിക്കുന്ന എ ന്റെ തൊട്ടു പിറകിലെ ടേബിളിലെ ആ കുട്ടിയെ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇമ ചിമ്മാതെയുള്ള എന്റെ നില്പ് കണ്ട് ക

ഷ്ടം തോന്നി അനുവാണ് എന്നോട്ട് പറഞ്ഞത് നമ്മു ടെ ക്ലാസിലേക്ക് പുതുതായി വന്ന കുട്ടിയാണ് അതെ ന്ന്. പരിചയപ്പെടണം ഒന്ന് മിണ്ടണം,എന്ന് പല തവണ ഞാൻ വിചാരിച്ചെങ്കിലും മനസ്സ് സമ്മതിച്ചില്ല. പല ആ വർത്തി തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയിട്ടും എന്റെ പിറകിലായത് കൊണ്ട് മുഖം നേരേ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എങ്കിലും നിർത്താതെയുള്ള അവളുടെ സംസാരം കേൾക്കു മ്പോൾ.

എന്റെ സാറേ.....

പിന്നെ ചുറ്റുമുള്ളതൊന്നും കാണാൻ പറ്റുല്ല... എന്തോ ചോദിക്കാൻ വേണ്ടി സകല ദൈവങ്ങളെയും വിളിച്ച് ഒരു വിധം ധൈര്യം സംഭരിച്ച് വന്നപ്പോഴേക്കും ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഡിസക്ഷൻ ഹാളിൽ നിന്നും പുറത്തോട്ട് ബുക്കുമെടുത്തുള്ള ഓട്ടത്തിനിടയ്ക്ക് വെ പ്രാളപ്പെട്ട് സ്റ്റെപ്പിൽ കാൽവഴുതി വീണപ്പോഴും മനസ്സ് ആ കുട്ടിയോട് സംസാരിക്കണമെന്ന് ആയിരുന്നു. ഇ തിനടിയ്ക്ക് ആ തിക്കിലും തിരക്കിലും അവൾ എവിടെ യോ മറഞ്ഞിരുന്നു. ഓരോ തവണയും തിരിഞ്ഞ് നോ ക്കി നടക്കുമ്പോൾ കണ്ടുമുട്ടാൻ കഴിയും എന്ന പ്രതീ ക്ഷയായിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ആയിരുന്നു ആരോ എന്നെ തട്ടി വി ളിക്കുന്നത് പോലെ തോന്നിയത്. പിന്നാലെ ശബ്ദത്തി ന്റെ ഗാംഭീര്യവും കൂടി കൂടി വന്നു. ഈശ്വരാ..... അത് അവൾ ആയിരിക്കണമേ എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. നോട്ട് ബുക്ക് കൊണ്ട് ആരോ എന്റെ തലയ്ക്കടിച്ചപ്പോ ഴാണ്– ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ, പെട്ടെന്ന് ഞെട്ടി ഉ ക്ലാസിലെ മുഴുവൽ കൂട്ടികളും എന്നെത ന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ! ഇത്രയും നേരം ക ണ്ടത് വെറും സാപ്നമായിരുന്നെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് അധിക സമയം വേണ്ടി വന്നില്ല. മുഖം കഴു കി വരാൻ പറഞ്ഞ് വേണു സാർ എന്നെ ക്ലാസിനു പുറ ത്താക്കുമ്പോഴും, മനസ്സ് നിറയെ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട മുഖം കാണാത്ത ആ പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു.

ദൂരെ അങ്ങ് ചക്രവാളത്തിൽ സുര്യൻ വിശ്രമി ക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയാണ്. ആകാശം ആകെ രക്തവർണ ത്തിൽ പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. നീലയും ചുവപ്പും മഞ്ഞ യും നിറത്തിൽ ഏതാനും ചിത്രശലഭങ്ങൾ ലക്ഷ്മിയു ടെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ നിന്നും തേൻ ശേഖരിക്കുന്നതിന്റെ പരിശ്രമത്തിൽ ആണ്. എങ്ങു നിന്നോ ഒരു മുറിവാ ലൻ കിളി തന്റെ ഇണയെ തിരിച്ചു വിളിക്കുന്ന സ്വരം കേൾക്കാം.

കുഞ്ഞു ലക്ഷ്മി തന്റെ ജനൽ കമ്പികൾക്കി ടയിൽക്കൂടെ മുകയായി ഇതെല്ലാം വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ഇരിക്കുകായാണ്. പക്ഷികളുടെ മനോഹരം ആയ സ്വ രങ്ങൾ അവളുടെ കുഞ്ഞു കാതുകളിൽ സംഗീതം പോ ലെ അനുഭവപ്പെട്ടു.

അപ്പുവും അച്ചുവും തങ്ങളുടെ വീട്ടുവളപ്പിൽ ഇരുന്ന മണ്ണ് കൊണ്ട് വീട് ഉണ്ടാക്കി കളിക്കുന്നത് കു ഞ്ഞു ലക്ഷ്മിക്ക് കാണാം.

അവൾ തന്റെ കസേരയിൽ നിന്നും ചാടി എഴു ന്നേറ്റു അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടി. ലക്ഷ്മി കണ്ട തും അപ്പുവിനും അച്ചുവിനും സന്തോഷമായി. അ വർ മുവരും ചേർന്ന് അവിടമാകെ ഓടി കളിച്ചു നടന്നു. അപ്പു പെട്ടെന്ന് കുഞ്ഞു ലക്ഷ്മിയുടെ അടുത്തേക്ക് വ ന്നു. അവൻ തന്റെ ചേർത്തു പിടിച്ച കൈകൾ പതു ക്കെ തുറന്നു. അതിൽ നിന്നും ചുവപ്പ് നിറത്തിൽ നീല പുള്ളികൾ ഉള്ള സുന്ദരിയായ ഒരു ചിത്രശലഭം ചിറക ടിച്ചു ഉയർന്നു.

അവർ മുവരും ചേർന്നു വേലിയുടെ വിടവിലു ടെ ഭാസ്കരൻ മാമൻ തോട്ടത്തിൽ കടന്നു. ഭാസ്ക രൻ മാമനെ എല്ലാവർക്കും പേടി ആണ്. പുള്ളിക്കാര ന്റെ മുകളിലേക്കു ചുരുട്ടി വെച്ചേക്കുന്ന കട്ടിയേറിയ വലിയ മീശയും നോട്ടവും ആരെയും പേടിപ്പിക്കും. അസ്തമയ സുര്യനെപോൽ മഞ്ഞയും ഓറഞ്ചും നിറ ത്തിൽ സ്വാദേറിയ കിളിച്ചുണ്ടൻ മാമ്പഴങ്ങൾ അവരെ കാത്തു അവിടെ നിൽപുണ്ടായിരുന്നു. ലക്ഷ്യം കണ്ട ഏതാനും കല്ലുകളുടെ സഹായത്തോടെ അവർക്കു മാമ്പഴം രുചിക്കുവാൻ ആയി. നാവിൽ നീരരുവി ഉണ്ടാക്കുന്ന മധുരവും അതിനു അനുബന്ധം ആയി സ്വല്പം പുളിപ്പും....ആഹാ..... അവർ മുവരും കൊതി തീരുവോളം മാമ്പഴങ്ങൾ കഴിച്ചു... പെട്ടെന്ന് ഒരു ശബ് ദം കേട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയ അവർ ഞെട്ടി പോയി... ഭാസ്കരൻ മാമൻ.... അവർ പെട്ടെന്ന് അവിടെ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു ഓടാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ കുഞ്ഞു ലക്ഷ് മി ഒരു കല്ലിൽ തട്ടി മറിഞ്ഞു വീണു കൈ മുട്ട് മുറി ഞ്ഞു.... ഭാസ്കരൻ മാമാൻ ഓടി അവളുടെ അടുത്തേ ക്ക് വന്നു അവളെ പിടിച്ചു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു?' നിനക്ക് കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ മോളെ" സ്നേഹത്തോടു കു വലിയ മനുഷൃൻ അവളോട് ചോദിച്ചു "നി ങ്ങൾക്ക് മാമ്പഴം ഇഷ്ടമായെങ്കിൽ ഇനി മുതൽ വേലി യുടെ ഇടയിലൂടെ വരണ്ടാ.... മുന്നിലെ ഗേറ്റ് നിങ്ങക്ക് വേണ്ടി എപ്പോഴും തുറന്നു തന്നെ കിടക്കും" ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ആ വലിയ മനുഷ്യൻ കുറേ പഴുത്ത മാമ്പഴ ങ്ങൾ പറിച്ചു അവർക്കു നൽകി. അദ്ദേഹത്തിനോട് ന ന്ദി പറഞ്ഞു അവർ മുവരും വേഗം അവരുടെ വീടുക ളിലേക്ക് നടന്നു. ഭാസ്കരൻ മാമന്റെ സ്നേഹവും വാ ത്സല്യവും നിറഞ്ഞ മാമ്പഴങ്ങളും ആയി അപ്പുവിനോ ടും അച്ചുവിനോടും യാത്ര പറഞ്ഞു ലക്ഷ്മി തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഓടി കയറി.

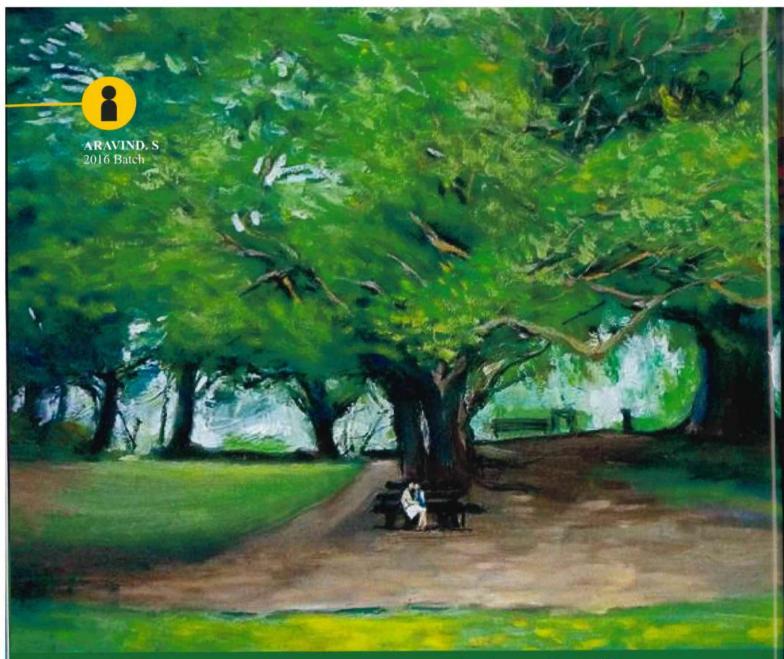
സൂര്യൻ ദൂരെ ചക്രവാളത്തിൽ അപ്പോഴേക്കും അസ്തമിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ കൂടുകളിൽ ചേക്കേറിയിരിക്കുന്നു. വിടർന്നു സുന്ദ രമായി നിന്ന പൂക്കൾ തങ്ങളുടെ ഇതളുകൾ അടച്ചു പതുക്കെ നിദ്രയിലേക്ക് വഴുതി വീണിരുന്നു. ലക്ഷ്മി ജനലിലുടെ ദുരേക്ക് നോക്കി. അപ്പുവും അച്ചുവും അ വിടെ തന്നെയുണ്ട്. അവർ വീടിന്റെ മുന്നിൽ ഇരുന്നു മ ണ്ണ് കൊണ്ട് വീട് ഉണ്ടാക്കി കളിക്കുവാണ്... ദുരെ ഭാസ് കരൻ മാമന്റെ തോട്ടവും കാണാം. ആരും കയറാതെ ഇരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മുള്ളുള്ള കമ്പികൾ ഉപയോഗിച്ച് നല്ല ശക്തമായ വേലി നിർമിച്ചിരുന്നു.

ശീതളമായ ഒരു ഇളം കാറ്റ് കുഞ്ഞു ലക്ഷ്മിയു ടെ അവളുടെ മുടിയിഴകളെ തഴുകി കടന്നു പോയി.

"ലക്ഷ്മി... സന്ധൃനാമം ജപിക്കാൻ വാ", ദാ വ

രുന്നു അമ്മേ" അതു പറഞ്ഞിട്ട് ലക്ഷ്മി ഒന്നുകുടെ ജനൽ വഴി ആ സുന്ദരമായ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലേക്കു ഉറ്റു നോക്കി... ഒരു ദീർഘ നിശ്വാസം എടുത്തു കൊണ്ട് അവൾ അവളുടെ കുഞ്ഞു വീൽചെയർ ശ്രമ കരം ആയി തിരിച്ചു...എവിടെ നിന്നു ഒരു കണ്ണുനീർ തുള്ളി ആ കുഞ്ഞു കൺപീലികളിലൂടെ ഊർന്നു ഇറങ്ങി.

ഇലകൾ മുടിയ ഇടവഴിക്കരികിൽ ഞാൻ അവളെയും കാത്തു നിന്നു. ശീതമാം കാറ്റൊന്നെൻ മുടിയിഴകളിൽ തൊട്ടു പാറി പറന്നങ്ങു പോയി ദൂരെ പതിഞ്ഞൊരു കാലൊച്ച കേട്ടു ഞാൻ കാത്തോർത്ത് അങ്ങിനെ നിന്നു പരിചിതമാവും മധുരമാ സ്വരമൊന്നു കേട്ടു ഞാൻ എല്ലാം മറന്നങ്ങു നിന്നു നേർത്തൊരു പുഞ്ചിരി കവിളിലേ നുണക്കുഴി പതിയെ അവൾ മുന്നിൽ വന്നു, ഹൃദയത്തിൽ സുക്ഷിച്ച കവിത മറന്നു ഞാൻ മൂകനായി അവിടെ നിന്നു എങ്കിലും സ്നേഹിതേ നീ ഒന്ന് കേൾക്കുമോ എൻ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതിയ കാവ്യം പ്രണയമാം വാക്കുകൾ ചൊല്ലുവാൻ അറിയാതെ മെല്ലെ ഞാൻ നടന്നകന്നു

കടലാസുകളിൽ ആരൊക്കെയാലോ രചി ക്കപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾക്ക് ലോകത്തിലോ, സമുഹ ത്തിലോ, ഒരു വൃക്തിയിലോ മാറ്റം സൃഷ്ടിയ്ക്കാൻ

അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആവശ്യങ്ങൾക്കുമാത്രം പൊടിത്തട്ടിയെടുക്കുന്ന നിയമപുസ്തകത്തിന്റെ പല താളുകളും ചിതലരിക്കപ്പെടില്ലായിരുന്നു.. ലോകജന തയെ മുഴുവൻ കുറച്ചു നാളത്തേക്കെങ്കിലും മുൾമുന നിർത്തിയ മഹാമാരിയെ ചെറുത്ത് ക്കുമ്പോഴും മനസ്സുമരവിപ്പിക്കുന്ന പല വാർത്തകളും മാധ്യമങ്ങളിൽ ഇടംപിടിക്കില്ലായിരുന്നു. 'കൊറോണ എന്ന രോഗത്തെ ഇപ്പോൾ ആർക്കും ഭയമില്ല. എല്ലാവ രും അവരവരെ കരുതി ജീവിക്കുക എന്നു നിരത്തിലിറ ങ്ങി പറയുന്ന നമ്മൾ കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷത്തിനുള്ളി ൽ എന്തിനെയാണ് ഭയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്? പ്രളയം വന്നു, കൂടെ നിന്ന പലരും ഒഴുകിപ്പോയി, പുതിയ പുതിയ രോഗവസ്ഥകൾ ഉടലെടുക്കുന്നു അപ്പോഴും കൂടെ നി ൽക്കുന്ന പലരും മാഞ്ഞുപോകും, ഞാനും എന്റെ ഇ ഷ്ടങ്ങളും സമ്പാദ്യവും കുടുംബവും ഇങ്ങനെ തന്നെ നിലനിൽക്കും ഇതാണ് നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ടു 2021ൽ വന്നുനിൽക്കുന്ന മാറ്റം.

2018 ജനുവരി 10നു ജമ്മുകശ്മീരിലെ കതുവാ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽവെച്ചു ക്രൂരമാ യി കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ബാലികയും, അതേ വർഷം തന്നെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ കാലാവസ്ഥ ഉച്ചകോടി യിലൂടെ ലോകം മുഴുവൻകേട്ട ശബ്ദത്തിന്റെ ഉടമയായ സ്വീഡൻ സ്വദേശി ബാലികയും സമുഹത്തിലെ വ്യത്യ സ്തങ്ങളായ രണ്ടു മാറ്റങ്ങളുടെ ഉദാഹരണമാണ്. ഇ

വിടെ ദേശത്തെയോ, മതത്തെയോ, സമൂഹത്തെയോ വിമർശിക്കുകയല്ല മറിച്ച് ഒരിക്കലും അഴിഞ്ഞു വീഴാ ത്ത മുഖംമൂടികൾ് സൃഷ്ടിച്ച മാറ്റങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക യാണ്. നമുക്കിടയിൽ ഒന്നിനാലും വിവേചനമില്ല എ ന്നു അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ തന്നെ നിറത്തിന്റെയും ജാ തിയുടെയും മതത്തിന്റെയും വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത യുടെയും പേരിൽ നിശബ്ബമായി മറയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരായി രം (ചിലപ്പോൾ അതിലുപരി) നിഴലുകൾ ഉണ്ടാവും. അധികാരത്തിനും പ്രശംസക്കും തലക്കനം കൂടുതലു ള്ള മണ്ണിൽ മാറ്റത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഇത്തരത്തിൽ ആ യതിൽ അത്ഭുതമില്ല.

മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ മാത്രം ഉയർത്തിക്കാ ട്ടുന്ന, തന്റേതുമാത്രമാണ് ഇവയെല്ലാം എന്നു സ്വയം വിശ്വസിക്കുന്ന, അയൽക്കാരൻ ആക്രമിക്കപ്പെടു കയോ പട്ടിണിയിലാഴുകയോ ചെയ്താൽ തനിക്ക് എ ന്താ, എന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷത്തിനിടയിൽ വാ ക്കുകൾക്കൊണ്ട് ഒരു മാറ്റം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കി ൽ മറ്റുള്ളവപോലെ ഈ വാക്കുകളും ഇവിടെ കിട

ഭൂതകാലത്തിന്റെയും, ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാ സത്തിന്റെയും, ഒപ്പം നിൽക്കുന്നവന്റെ ഉള്ളിലെ ന ന്മയെയും ഉചിതമായി തിരിച്ചറിയാൻ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന മാറ്റം, നിന്റെ ജാതി എന്തെന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ മുറ്റ ത്തുനിൽക്കുന്ന ജാതിമരം ചുണ്ടികാണിക്കുവാൻ കഴി നിഷ്കളങ്കതയുടെ മാറ്റം, തിരിച്ചുകിട്ടാത്ത ഓരോ നിമിഷത്തെയും വിലപ്പെട്ടതായി കരുതി മറ്റുള്ള വരുടെ ഇരുട്ടിലും വെളിച്ചമാകാൻ കഴിയുന്ന മാറ്റം.

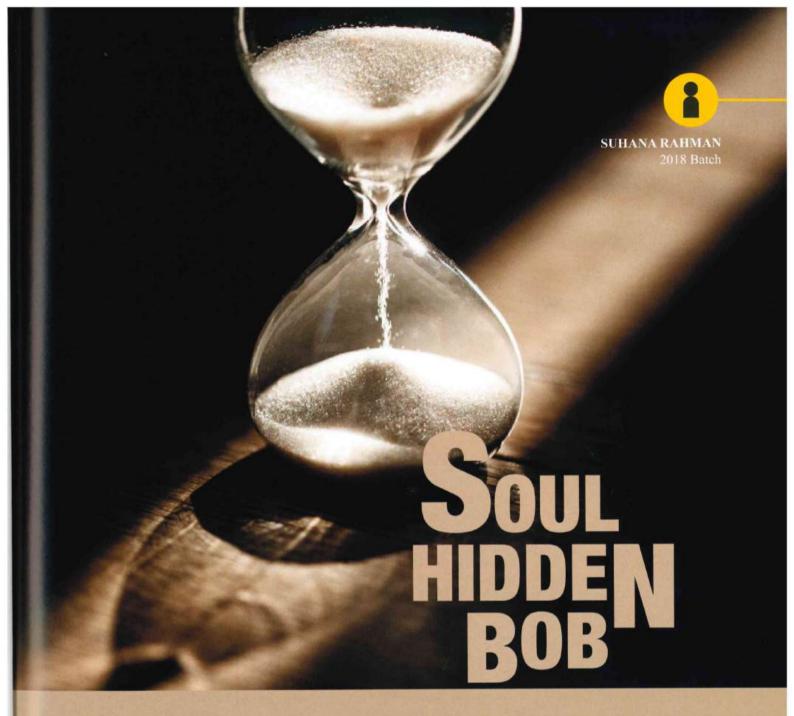

By ARVIND. S 2016 Batch

കുസൃതി ചോദ്യങ്ങൾ

- ചോദൃം 1) പറയുമ്പോൾ നിറമൊന്ന്, പക്ഷെ കാണുമ്പോൾ നിറം ഇല്ല
- ചോദ്യം 2) ഒരു സാധനം നമ്മൾ പൊട്ടുന്നത് നോക്കിയേ വാങ്ങുകയൊള്ളു. ഏതാണത്??
- ചോദ്യം 3) കണ്ണുള്ളവർക്കും കണ്ണില്ലാത്തവർക്കും കാണാൻ പറ്റുന്നത്.
- ചോദ്യം 4) നിമിഷ നേരം കൊണ്ട് കെട്ടാൻ പറ്റുന്ന കോട്ട
- ചോദ്യം 5) Boys- ഇടത്തെ കയ്യിലും Girls വലത്തേ കൈയ്യിലും വാച്ച് കെട്ടുന്നത് എന്തിനു?
- ചോദ്യം 6) തല കുത്തി നിന്നാൽ വലുതാവുന്നത് ആര്?
- ചോദ്യം 7) ആരും ആഗ്രഹിക്കാത്ത പണം
- ചോദ്യം 8) വെള്ളത്തിൽ വീണാൽ നനയാത്തത്
- ചോദ്യം 9) തലയിൽ കാലു വെച്ചു നടക്കുന്ന ജീവി
- ചോദ്യം 10) ആവശ്യം ഉള്ളപ്പോൾ വലിച്ചെറിയും, ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ സൂക്ഷിച്ചു വെയ്ക്കും
- ഉത്തരം 1) 'പച്ച' –വെള്ളം
- ഉത്തരം 2) പടക്കം
- ഉത്തരം 3) സ്വപ്നം
- ഉത്തരം 4) 'മന'-കോട്ട
- ഉത്തരം 5) സമയം നോക്കാൻ
- ഉത്തരം 6) 6
- ഉത്തരം 7) ആരോപണം
- ഉത്തരം 8) നിഴൽ
- ഉത്തരം 9) പേൻ
- ഉത്തരം 10) മീൻവല

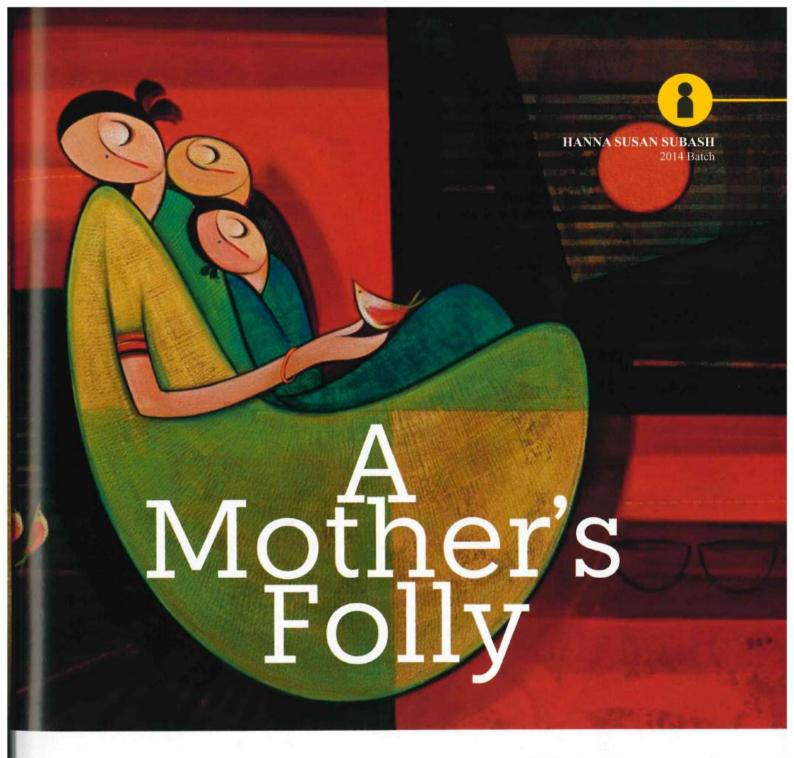
Crawling as a restless cutie Sprouting the beautiful memories Having the naughtiest time, Fostering the moral values Blooming into the beautiful rose Enjoying the falls and downs Taking more and more responsibility Becoming less and less mature Ramp walking as speechless beauty In the bend of life, it rolls backs

Now moving with a walker briskly Leaving behind not only worries But also the sweetest memories Reaching the second Childhood Like a moving pendulum Its bob moving to and fro Its thinning thread Bearing the soul of experience. So, behold selfless love Before vanishing into the world of peace

INGERING BURDEN

Lately, there's been a burden, it's lingering inside.
Every step away from it, heavily stutters my stride.
If you may climb within, and buy me enough time,
I wish to succour my soul, and slowly reclaim my mind.

The chords entangled her, She couldn't break free. Twisted and turned she did, In a vain attempt to escape.

In the vast greedy ocean, The monster that devours all, She too fell a victim, To the point of no return.

Addicted was she, Gullible she was, Time's younger sister Nature, Became prey to her children. So fatally obsessed was she, Entrapped she lay,

She gave breath to human life, Hoping each time for a change.

The Misfits, the Ordinary, The Radicals, the Freaks, All born in the same womb, All raised with the same hope.

She was bountiful, She was generous, Each time she lost, All the more she gave.

Her sons cut her by the base, Pulled her off her roots, But her patience stood evergreen, But for how much longer?

All addiction has but a common end, Hope Death spares his daughter, Let her children return to their Mother Nature, To her embracing open arms.

Thoughts

These thoughts lingering inside,
I wish that they would stop.
Flourishing like a parasite,
causing my brain to rot.
These thorns which persuade me
to finally let go.
The same ones which make
my eyes turn so sore.
But I do fear to lose it,
for it gave birth to these lines.
I know that this is life,
a vicious cycle full of lies.

Dr.Deepu Leander Professor Department of Orthodontics

SIGHT AND SOUND

Art gives a spiritual depth to existence. There are worlds bigger and deeper than music, paintings and books. You can bow before the countless works of man-from buildings to babies who fulfil your need for wonder. It's better to live your life as you believe it should be. Not as you are told by self-appointed guides. But every now and then some songs and movies come to your life leaving an indelible mark on your mind. Here is a list of such happenings Sights

1. Nayagan - Mani Rathnam

Nayagan is probably one of the best movies made in Tamil (and may be in any Indian language). Apart from changing the very face of movie making in India, it had sent so many refreshing trends.

Nayagan is the story of a boy (Velu), who loses his father (a Trade Union leader) and runs away to Bombay, after assaulting the Police who kill his father. In Bombay he is brought up by a pious Muslim fisherman. By turn of events, Velu is pulled into committing Crime. Velu grows into a Don and slowly the power of it takes him to a different world, where he is in command, but he slowly loses his dear ones and it finally ends with his death at an old age, with a moral message that one who lives by the gun, dies by it. Kamal had given one of his best performances in this movie, for which he rightfully won the National Award for Best Actor. The Music of Illayaraja was the other high point of the movie, not to mention the magical touch of Manirathnam, who made a permanent name for himself after making Nayagan..

2. Taxi Driver - Martin Scorsese

"I'm God's lonely man," says Travis Bickle, played by Robert De Niro in one of his finest and most memorable performances. Travis, the protagonist of Taxi Driver, is severely out of his element in New York City, though it's hard to imagine where else he would fit in; he goes through life as if the world speaks a dialect unknown to him. Martin Scorsese place this isolated, potentially volatile man in New York City, depicted as a grimly stylized hell on Earth, where noise, filth, directionless rage surrounds him at all turns. When Travis attempts to transform himself into an avenging angel who will "wash some of the real scum off the street," his murder spree follows a terrible and inevitable logic. If De Niro produced one of film's most troubling portraits of a lost soul, Scorsese created a painfully vivid purgatory for him to live in.

3. Paleri Manikyam: Oru Pathira Kolapathakthinte Katha - Ranjith

Ranjith's take on the first recorded case of sexual harassment in Kerala history is rich visually as well as surreal in content. Detective Haridas (Mammootty) takes up a case just to satisfy his curiosity, not to find or punish the culprit, as all the suspects in the case are dead. His purpose, which seems vague in the beginning, achieves clarity only halfway through the story. A plethora of characters make their entries and exits without giving the viewer any inkling as to where the story is headed. But every loose end is perfectly tied up in the end. Movie also has a subtext of a man-woman relationship and how most men have a streak of cruelty in them that becomes manifest in their dealings with women. In Director Ranjith's words: 'Just goes to show that time may have wrought many changes in our lifestyle and environment but not in man's basic nature'. Very rarely does a film far exceed our expectations. But director Ranjith's Magnum opus Paleri Manikyam: Oru Pathira Kolapathakathinte Katha does.

4. American Beauty - Sam Mendes

Sam Mendes made his motion picture debut with this film about the dark side of an American family, and about the nature and price of beauty in a culture obsessed with outward appearances. The movie tells the tale of Lester Burnham's (played by Kevin Spacey) final year of life keenly delves into the repressed desires, rampant materialism, skewed values, and gnawing insecurities lurking behind the crisply manicured lawns and meticulously decorated houses lining any suburban streets. Complementing the voiced desire for some kind of escape, Lester's and video voyeur Ricky Fitts' search for beauty in the mundane, whether in rose petalstrewn dreams or grainy images of a dancing bag, is given luminous life by stunning cinematography.

5. The Shawshank Redemption - Frank Darabont

Adapted from a Stephen King novella, The Shawshank Redemption takes a prison drama and twists it into a fascinating existential treatise on how to approach the business of day-to-day life in the face of a desperately harsh reality. As the film's tag line suggests, "Get busy livin' or get busy dyin'." Filmed on location in an Ohio prison, stellar performances by Morgan Freeman and Tim Robbins, Director Frank Darabont recreate the drudgery and hopelessness of prison life in both the look and the details of dreary rituals of daily life. Spanning twenty years in the lives of its protagonists, Darabont's screenplay and direction allow us the luxury of getting to know these men - hardened criminals, with little hope for the future.

Sounds

1.Redemption Song - Bob Marley

Unlike most of Bob Marley's tracks, it is strictly a solo acoustic recording, consisting of Marley's singing and playing an acoustic guitar, without accompaniment. The song also urges listeners to "Emancipate yourself from mental slavery," because "None but ourselves can free our minds". Marley already had been diagnosed with the cancer that later was to take his life. According to Rita Marley, "he was already secretly in a lot of pain and dealt with his own mortality, a feature that is clearly apparent in the song which many consider his seminal work.

2. Across the Universe - The Beatles

One night in 1967, the phrase "words are flowing out like endless rain into a paper cup" came to Lennon after hearing his then-wife Cynthia, according to Lennon, "going on and on about something". Later, after "she'd gone to sleepand I kept hearing these words over and over, flowing like an endless stream", Lennon went downstairs and it turned into a song. The lyrics are highly image-based, with abstract concepts reified with phrases like thoughts "meandering", words "slithering", and undying love "shining". The title phrase "across the universe" appears at intervals to finish lines, although it never cadences, always appearing as a rising figure, melodically unresolved. In his 1970 interview with Rolling Stone, Lennon referred to the song as perhaps the best, most poetic lyric he ever wrote.

3. The Show Must Go On - The Queen

"The Show Must Go On" is a song by English rock band Queen, The song chronicles the effort of Freddie Mercury continuing to perform despite approaching the end of his life. The title is derived from the phrase "the show must go on", and may be in reaction to the numerous press speculations about lead singer Mercury's critically declining health since the late 1980s. Much of the lyrics and imagery of the song can also be construed to be a reflection on life and imminent death. It is regarded as one of Queen's most emotive, powerful songs by many fans.

4. Us and Them - Pink Floyd

"Us and Them" is sixth track from English progressive rock band Pink Floyd's 1973 album, The Dark Side of the Moon. Us and them is rather quiet in tone and dynamics. It has two saxophone solos in it, one at the beginning and another towards the end of the song. Though Pink Floyd's The Dark Side of the Moon is a concept album concerned with the ways that the pressures of modern society can lead to madness, its only song of social consciousness is "Us and Them," the lyrics for which address such issues as war and poverty in the stark terms of the late '60s and early '70s.

5. Riders on the Storm - The Doors

"Riders on the Storm" is a song by The Doors from their 1971 album: L.A. Woman. It incorporates real sound effects of thunder and rain, along with Ray Manzarek's electric piano playing, which emulates the sound of rain. Jim Morrison recorded his main vocals and then whispered the lyrics over them to create the haunting effect. This song was also the last song recorded by the members of The Doors.

OCKED AWAY

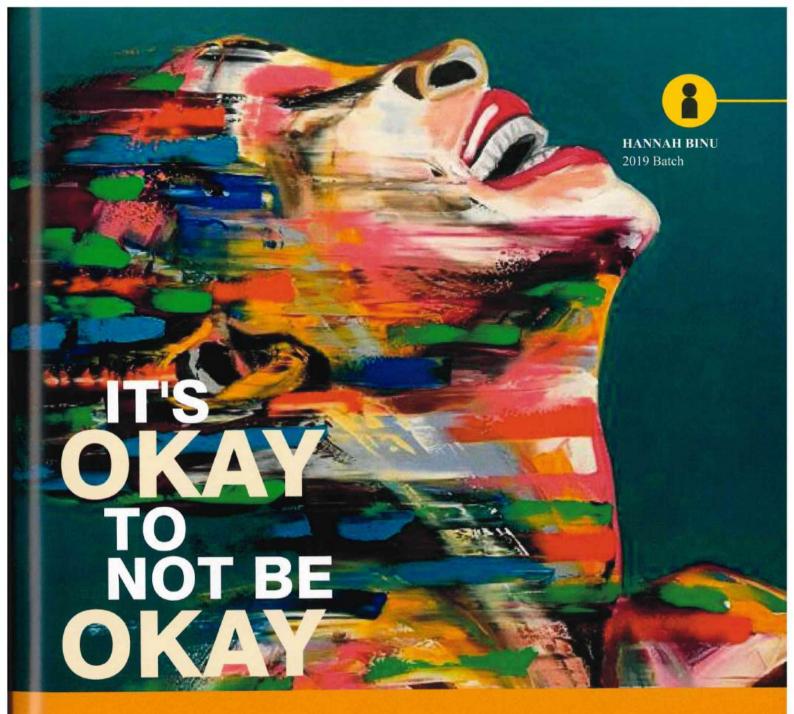
Many who came before the locked door, ignored and walked away. Many others knocked relentlessly, but were never answered. Some tried to pick the lock, and even used crowbars. A rare few, waited patiently, their hands on the knob sang soothing sonnets through the keyhole. Then, only then, would the hinges creak open. I'll be as surprised as any random being; I could have even sworn, that they were rusted shut.

ENDLESS SHINE AND PAIN

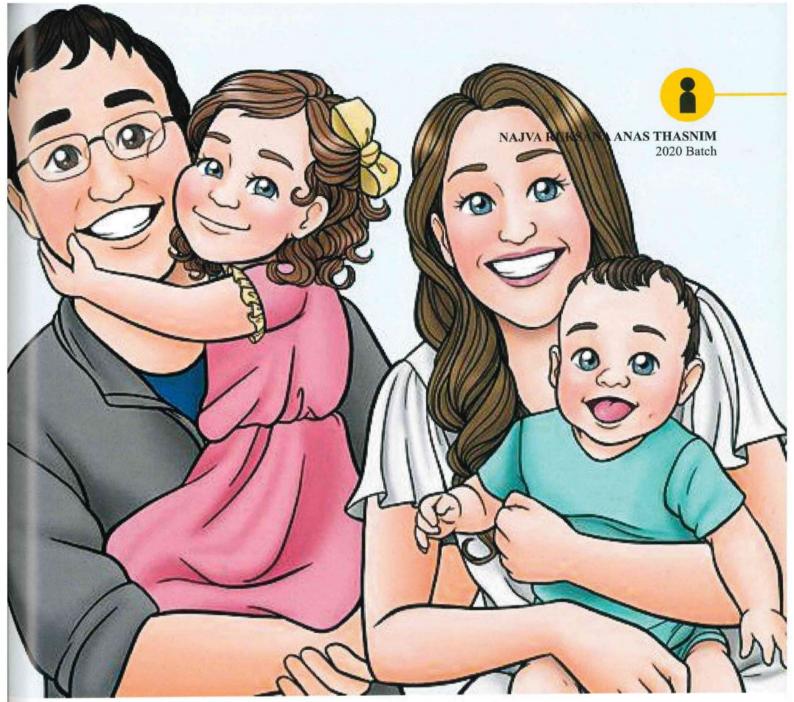
The pain of blue moon was never seen
Once in the spring it shatters out
Bloom in the winter night sky, loud a cry...
Never heard a thunderbolt and a storm
Broken words and wonder sky
Wrapped in silence in fear and storm...
Murmured along in the waves of tears.
The broken sky and shattered moon
Deep in the murmurs left in vain..
Life is blue moon with endless pain..
Revealed the truth and struggled the most
Life is a wonder, unexpected gift..

WITHERED BY WAR

Stranded in deep dark woods of pain
Wrinkled and rotten by misfortunes
Lost in gambling of hate and love
Slaughtered by the lust of greed
Adorned by the garland of loneliness
Chained by rusty handcuffs of war
All lost stands they.
Choking in the webs of hunger, poverty
And groans and cries of wounded
Clanging of swords and hushes of fright
Darkness whispering death and cruelty
For they stand aghast
Bearing the brunts of reasons unknown
All withered and lost.

MY FAMILY

My family is a jumbled mess, How it works, no one can guess, Everyone has their own view to give, And it is really fun, with them ,to live, My brother is an angry bird, He likes to know everything I do, But really, he isn't that bad Just like my dad but a bit mad My mother is my mirror image When she is nice, she is the best Assure that we meet the tert

But a Hitler she is when in range My father is someone who is always busy, But when he is home, he is rather lazy, But he the best for us, So like I said ,my family is a mess But sweet they are ,none the less, And I love them with my whole heart With them, I will never apart!

IN ULTIMATE **SOLACE**

Why am I here laying deadened with a ripped apart soul Why does it feel so strange having no choice but to embrace misery I sense piercing thorns and slimy earth Underneath wet blood and shreds of my core... I feel cold breeze numbing my body And my bleeding heart throb...

I am like shattered mirror shining on the cold earth With no purpose of its own, Lying down there amidst dreadful forests in the night of nights Gazing at eternal darkness with no sight of a twinkling star With lost hope of looking for a door out...

Gradually realisation struck my conscience And the gushing feel was odd... Little by little it washed away And comfort replaced anonymity My worn out soul was now granted eternal tranquility for that was what I yearned for ages And flying away looking at that lifeless body I found that atlast my soul was in ultimate solace.

DARK KINGDOM

Towards the darkness, I could see Sometimes pester like, but not Is this an infamy or any fame Oh! I don't know, but am sure

> Towards the darkness, I could hear As an elf and too like a gem This may an elan of special Oh! not a bubble of fantasy

Hey you! The king of dark I know you aren't greedy for all Are you blinking towards me No need, flew towards horizon

> Give up your hide and seek Blink the gem for light Blue sphere is much denser Be alert for next greedy thirst

Not be tenacious, just move on Here we ready to make the Misty smile to perfect ones and We build the better of better...

In this world of battles, A bold and beautiful girl Began fighting the devils of society Stood alone to raise her voice Supported by her old father Till others joined her later.

In this game of courage Her sacrifies were huge But it never pulled her back Only added her strength Her education and intelligence Enhanced her confidence Sought her to fight with More and more determination

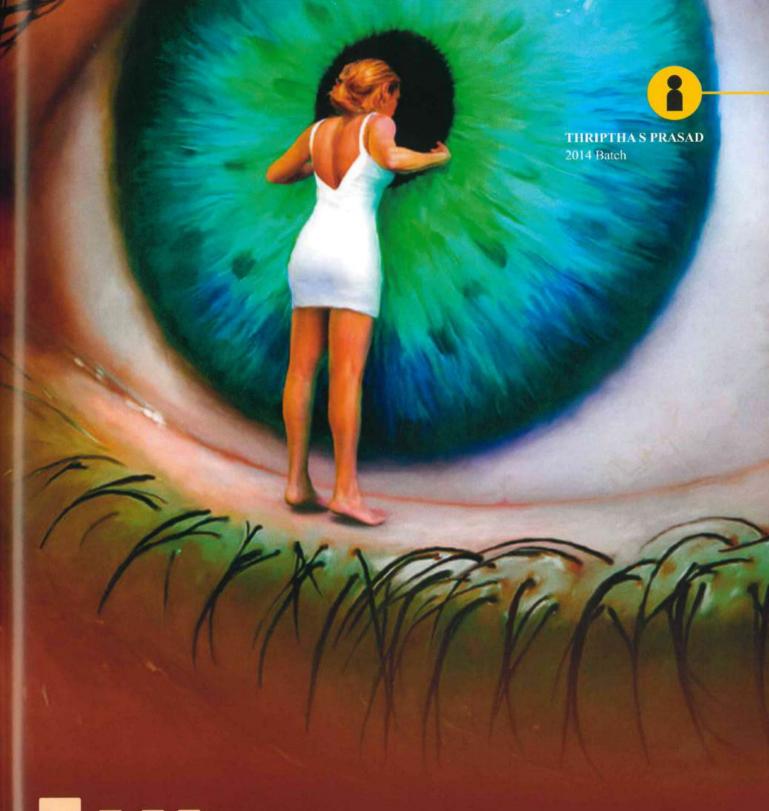
With pen as sword And willpower as shield She came across each devil Her words reached the target With utmost perfection

Started weakening the Pillars of corruption, Mitigate the winds of inequality and illiteracy Fire in her eyes

Engulfed the soldiers of drug abuse, Burned all divisions based on Colour & Caste Her intolerable seeds of anger blasted Thrashing away all violence,

Uprooted poverty and unemployment And emptied the lockers of Dowry Her final tears purified the pollutants And replaced it with rays of hope

In the twist of life, When she left her final signature Millions like her were born Including me and you Now, it has become our moral duty, Not only to ward off the evil devil But to reestablish the harmony.

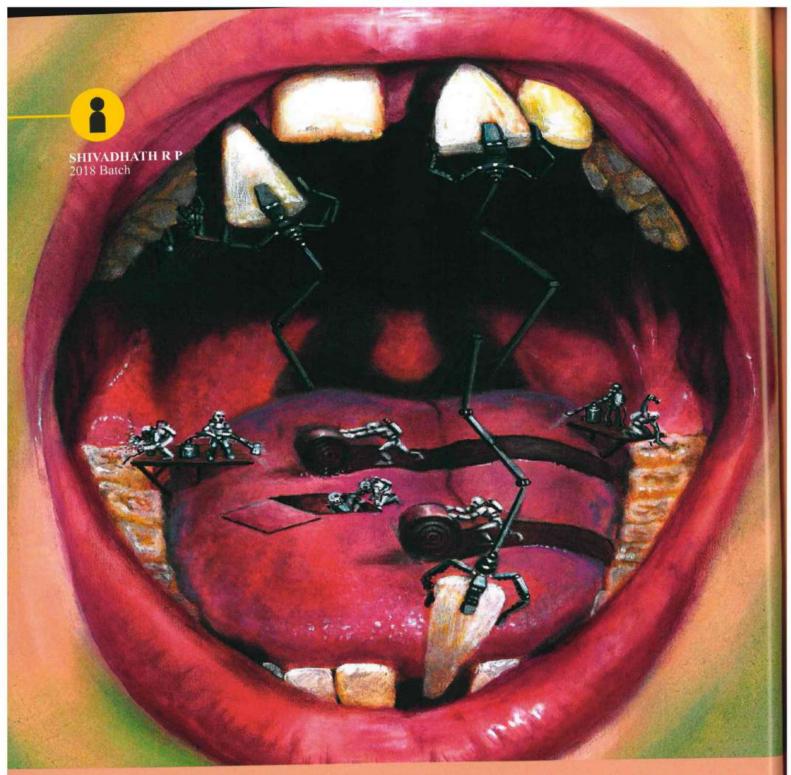

TAM HERE

In the cradle of mysteries And in search of keys That opens all seasons For the chaos and threats I had come across

Those yellow blooms Crushed by walks and Runs Never complained for being there The cost droplets

For clouds could haven't wept Never blamed for being drooped Shadows, wet Being lazy for the day I am fading in search of it In search of mysteries For why I am blaming me For being crushed and drooped

DENTISTRY YESTERDAY, TODAY AND TOMORROW

Almost 7 millennia ago, Sumerians believed that tooth decay was caused by "tooth worms",an idea that went onto influence human views up until the early 1700s(History of Dentistry, ADEA). Meanwhile in the three mere centuries just behind us, humanity has made possible quantum leaps in theorising ideas, substantiating it with data driven evidences and supplanting false notions with novel breakthroughs made possible by a paramount commitment to improve our own life standards.

Dentistry is no exception to this rule of thumb.

Humbly beginning from being footnotes in the journals of Hippocrates and Aristotle, the science of dentistry has seen disruptive changes in the past century itself, let alone the last thousand years. Whether it was Pierre Fauchard penning his influential book "The Surgeon Dentist" or the setting up of first ever dental college in Baltimore, U.S it has influenced human history itself by shaping up a new avenue in the field of personal health and hygiene.

But the techniques that we are familiar with during frequent trips to our family dentist were developed predomin antly post 1850s. Be it the dental X-ray(1896), mass production of toothpaste (Colgate, 1873) or even regular brushing habits that developed post the second world war, it was mostly a direct result of the western postulates of better health and hygiene shaping our thoughts and opinions.

As we fast forward to the modern societies, scholarly researches and articles suggest that there is an ever increasing need of dentists and the times we live in demand more advancements in the field of dentistry to benefit human life. The Global Burden of Diseases Study, 2017 reported that almost 3.5 billion people are affected by dental challenges globally with tooth decay being the most common. Over 2.3 billion adults are suffering from decay of permanent teeth and almost 530 million children have decay in their milk teeth. This is a direct impact of increasing urbanisation and change in living conditions in the modern world. Measures such as high marketing of food and beverages rich in sugar and increased consumption of alcohol and tobacco have been cited as major risk factors. (World Health Organisation)

Why are these indicators relevant? It is also found that middle and low income countries take the brunt of this issue due to lack of oral hygiene, lack of access to oral healthcare and increased exposure to fluorides. And the most populous country that fits this description? You guessed it right. India!!

Even in high income countries, dental treatment averages 5% of total healthcare expenditure and 20% of total out-of-pocket expenses. It might come as less of a surprise that treatment for oral healthcare is expensive and not part of any universal healthcare packages in most countries of the world. Also, there is a socio-cultural dimension to this issue. Upon evaluation of various studies conducted by different organisations such as ADA, IDA, etc. suggest that oral

diseases disproportionately affect the poor and socially disadvantaged members of society more than the rest. This strong and consistent correlation between socio-economic status and prevalence of oral diseases exists from early childhood to older age and across the citizens of high, middle and low income countries. While providing attention to the global challenges that the society faces which makes dentistry a vital component of human existence, it also becomes pertinent to address the issues that are currently ailing dentistry (and it's practice) itself.

Dentistry is a profession that is going through a lot of changes, improvements and modernisations. New and experienced dentists alike face a lot of challenges throughout their careers. From loans and budgetary concerns to patient and office issues, these challenges affect both rural practices as well as those in urban areas to varying degrees. It doesn't come as a surprise that, though dentistry is named one of the best and most profitable jobs, it is not true for most dental professionals. From what I've seen, heard and learned from my immediate surroundings, there is a small group of very successful business-oriented dentists who are high earners and a much larger group of average and low earners who strive hard to make ends meet.

A major challenge the dental fraternity face today are huge student loans. The biggest misapprehension regarding student loans is that the profitability of dental practice in initial few years itself will neutralise this debt. Actually, this is not the case. Often student loans for both undergraduate and post-graduate dental students are astronomical and take many years of repayment to fulfil. It is found that sometimes dental practitioners with experience of more than 20 years can still be under the debt of their student loans. Shoulder to shoulder with this concern is the high cost of dental school tuition, which is seen to increase with each passing year. Coupling these issues with the current state of the Indian economy, it becomes clear that this is a daunting challenge faced by many of today's dental practices.

Also, it is seen that, small and privately owned dental offices may have trouble keeping up in the environment that has witnessed the growth of Corporate Dentistry. The treatment that most general dentists provide is restorative care, referring oral surgery, endodontics, and periodontal care to respective specialists. Most general practices don't offer implant surgery or implant-related prosthetic treatments other than the ones mentioned. Generally, patients don't like being referred out for treatment, which they see as an inconvenience. Each time a patient is referred out, there is fear that the patient may remain with that particular speciality office. Losing patients not only is deleterious financially, but emotionally as well to cope with, because of the loss of relationship established between the patient and dentist.

Another major issue that acts as a vital encumbrance to our field is in getting the insurance companies to pay for patient treatment not with standing the fact of him/her being a subscriber to their policies and schemes. This is a major roadblock in collecting treatment dues and prevents further investments in modern dental infrastructure. Creative and even hilarious and absurd reasons are often cited by such insurance companies to deny the claims such as never receiving the claim yet, asking for already submitted proofs (such as X-rays that were already filed) and even citing that the tooth number was mislabelled (even though it wasn't).(Martin N Gorman, DDS).

Stronger governmental regulations aiding the dental field are quite the need of the hour. Making dental studies more accessible by redesigning the fee structure, easier disbursement of interest free student loans, reducing duties on imports of modern dental equipments, setting up a manufacturing corridor for production of indigenous high quality dental equipmentsand creating a sovereign wealth fund to aid dental professionals invest more in their practice would be a few strong reforms to begin with.

In 2019, the gross value of Indian dental field stood at USD 2,000,000,000. That means it has a significant contribution to the yearly GDP figures from a pure economic point of view, keeping outside the economic benefits of an orally healthy population which might be too cumbersome to evaluate. By introducing measures to provide incentives to practitioners to become more competitive, we can automatically modernise the dental field and make it more globally competitive.

Dental tourism accounted for 10% of medical touri sm in the last fiscal year and was projected to grow at 30% per annum. Indian Dental Service Market was expected to grow at a CAGR of 7.34% through 2025. (Dr.Srivats Bharadwaraj,

ETHealthWorld). However this was before the dramatic turn of events that is set to transform global health services post January 2020.

More recently, the COVID-19 pandemic has taken our lives by storm, especially the people agonised by various ailments, who are facing a tough time due to the lack of availability of proper physical healthcare. In such times, when every person is worried about their life and has become scared of what was considered normal behavior just a while back, oral health too has taken a back seat. Patients who suffer from dental issues are in conundrum over available options to address their unbearable toothache, bleeding disorders and other serious oral health issues. Even the ones who have major queries are unable to contact Dental Health specialists due to the prevailing lockdown situation.

One of the most important concern in dental clinics is the potent threat of transmission of novel Corona Virus (2019-CoV) via droplets and aerosols because, despite all of the precautions taken, it is almost impossible to reduce droplet and aerosol production to null during dental procedures. Dental handpieces as we know make use of high-speed gas to rotate with running water, which leads to the generation of considerable amount of droplets and aerosol mixed with patient's saliva and blood. Therefore, it can be deduced that 2019-nCoV is capable of being transmitted through dental practice.

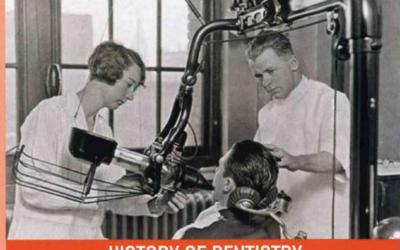
Another key area that is aggrieved due to this pandemic is employment of dentists itself. Statistically speaking, India boasts a workforce of 2,70,000 registered with the Dental Council of India (DCI) according to the NHP 2018 and on an average we have 27,000 new dentists graduating every year from various institutions across India. Unemployment of dentists in urban areas was already a huge issue (with a surplus of almost 1 lakh dentists in India). Now, combine this with the unemployment aftermath of CoVID-19. While there are no official statistics released in India on the impact of CoVID-19 on dentistry yet, a poll conducted by American Dental Association says that 46 percent of dentists indicated they would likely need to sell their practice or file for bankruptcy if the current situation continued beyond August 2021.

Just as in the case of regular reforms that are already in the pipeline, even this crisis demands proactive measures to be taken by the government in consultation with DCI. Injecting fiscal support, encouraging PPP model of dental service and periodic assessment combined with skill upgradation can definitely rejuvenate our fledgling industry.

But, while posing many challenges to dental practice, this pestilence has also opened up new avenues in our field for expansion. In a synergistic amalgamation with tele-communications technology and the internet, dentistry has yielded a relatively new and exciting field that has endless potential. The use of Tele-dentistry as a means to ameliorate access to oral health services in areas with exiguous availability of general and specialty dental care is emerging as a practical solution in emergency aid, initial consultation, and in expert opinion. With tools like smartphones, laptop webcams, and other means of live streaming, dentists can see the most vulnerable dental patients safely in their homes thereby eliminating their risk of infection and disease transmission.

Fifth generation technology based innovations such as Navigation dentistry is another avenue that has immense possibilities of unprecedented growth especially in welldeveloped countries. The use of AI to run the dynamic navigation system which can place dental implants in patients in real time can dramatically reduce personnel contact which is a much needed norm in practising social distancing. But the lack of focus and funding in this area means that such a future is indeed much farther away from today than it should have been. Nano-surgery (laser-based surgery) and robotics-based surgery are other possible avenues that should be explored in our fight against this ravaging crisis.

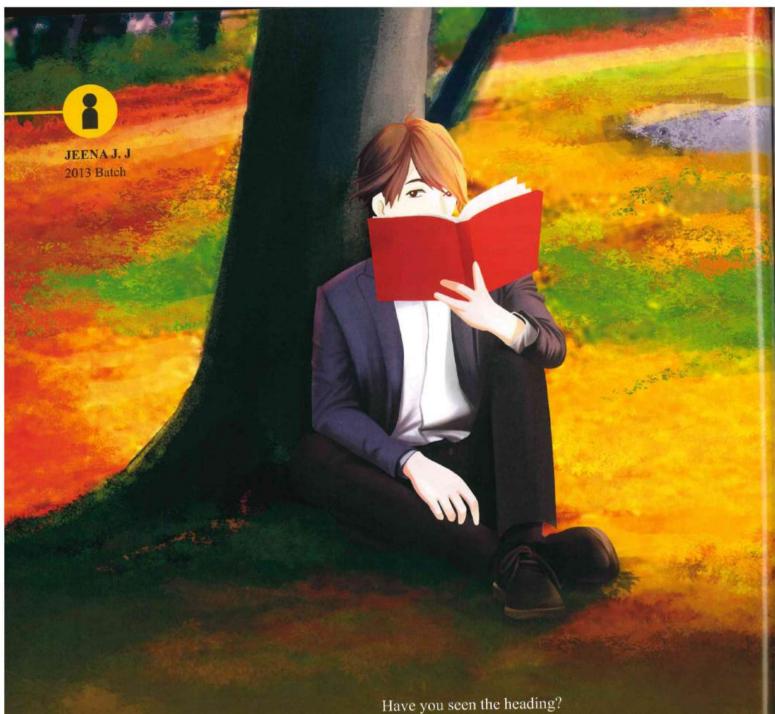
Setbacks in life can happen a dime a dozen if we fail to create anticipatory backups during times of plenty. More specifically today, the road to recovery can be long, painful and challenging. But the mere fact that we are already planning and acting to overcome it says a lot about the limited tenure of this crisis. Like a great man once said "It is not the end, It is not the beginning of the end, but it may be the end of the beginning".

HISTORY OF DENTISTRY

Milestones in the Indian Context

- 1000 BC (Indian civilization) Sushrutha Samhita numerous descriptions of svere periodontal diseas with loose teeth and purulent discharge.
- Charaka Samhita Stressed on toorh brushing the stick for tooth brushing, should be bitter, pungent or astringent. One of its ends should be chewed in the form of a brush and should be used twice a day taking care that gums are not injured, Neem twigs (Datun) are used even today.
- The Father of dentistry in India is considered to be Dr. Rafiuddin Ahmaed, who was born on December 24, 1890 and later became the 1st president of the Indian Dental Association (then known as all India Dental Association).
- 1920 Dr. R. Ahmed Founded the first dental college of India, which was financed by starting the New York Soda Fountain in Calcutta.
- 1925 Dr. R. Ahamed establishes the Bengal Dental Association and establishes the Indian Dental Journal.
- 1939 Dr. R. Ahamed helps to form the Bengal Dentists Act, which was the first dental governmental regulation in india.
- 1948 Dentist act is passed by the indian parliament in close association with all india (Now, Indian) Dental Association on the 29th of March 1948. This Act was introduced to regulate the profession of dentistry in india. The Act was amended on 1st July 1955 to make the law applicable to the state of Jammu and Kashmir
- 1971 Mr. Organo started the Department of Community Dentistry at Government Dental College, Bangalore under Dr. Mohandas Bhat.
- 1988 National Oral Health Care Program (NOHCP) a project of DGHS and ministry of Health & Family welfare is initiated to improve the oral health of the masses and to prevent /reduce the burden of oral disease in the country.
- 1995 The redrafted Oral Health Policy is accepted in principle as a part of the National Health Policy during the Fourth Conference of Central Council of Health & Family Welfare.
- 2002-2003 National health survey was carried out by the Dental Council of India.

PLEASE DON'T READ THIS!

Please don't read this! They why are you reading? What is the use of reading this? Stop reading immediately Don't continue reading this See, you have read half of the matter Can't you stop immediately? Useful from this? Today you have wasted your time Try to read necessary books Then you will get good result & Don't waste your time and energy That God has given.

PRIDE AND PREJUDICE OF **BEING A PURSUING DENTIST**

From my early childhood my dream was to become a doctor. For that I tried and appeared for the entrance examination and finally got admissions for BDS. In the beginning I was really disappointed for not getting admissions in MBBS, the reason for that was I never wanted to become a dentist! But gradually I accepted it and eventually began to love dentistry.

One of the main thing that disturbed me during the beginning of my studies were people talking rubbish about dentistry. Many people I knew had misconceptions about the course. I remember the day when two people whom I knew once teased me by saying something about my course. That day I really felt bad and even thought why I chose this career pathway. But soon I realized the fact, the people who spoke in such way doesn't know about my course or what it consist of. That day I decided to not give attention to such people and their misconceptional thoughts.

I think many of the dental students have been gone

through this situation at least once. Each dental student takes his or her maximum effort to become a highly qualified and skilled dental practitioner. I am really proud to say that I am a future dentist. From being a person who doesn't love dentistry I changed into a person who really like dentistry. Loving your subjects makes you more passionate. Today dentistry is a part of my life and I can really proud being a dental student.

The main lesson I learned from my life is to never give up on your dreams. Sometimes things doesn't seems working on our way but there will always be another path for succeeding. The next thing I have learned was to not fall for the demotivation of people around us. There will be people around us who always judge us even if we do good things. So ignoring such people is the best method and keep chasing our dreams is the thing which we should do!

SILENCE OFTHE AISLE

Across a thousand miles, Can you hear me smile? Across a million stars, Can you hear me sigh?

The secrets were kept, The honour preserved, Silence of the night screams out of,

The unceremonial sacrifices. At the darkest hour of the night,

Even my shadows leave my side,

How appalling is that sight!

Is it because of the beast inside?

Each night had a different face,

But my life had struck a monotonous phase, Something so pure had turned vile,

But the thought of my cherub made me smile.

Guilt choked me every night,

The world distanced me in the light,

But the darkness knew the right

Thoughts of the tip-toing Knights

I was no longer a damsel.

But in distress I was,

But no one came to my rescue, As the armour was left at the door.

The aisle that you were born, my child,

Was an island of destitutes,

Ever so quietly you were taken away,

My heart was torn apart.

Oh Darling, do you now know, The secret crimes of the might?

Do you see my plight,

Or Do you despise my mere sight?

My heart grows faint as,

My love will not return nor be returned.

But the jury of my conscious

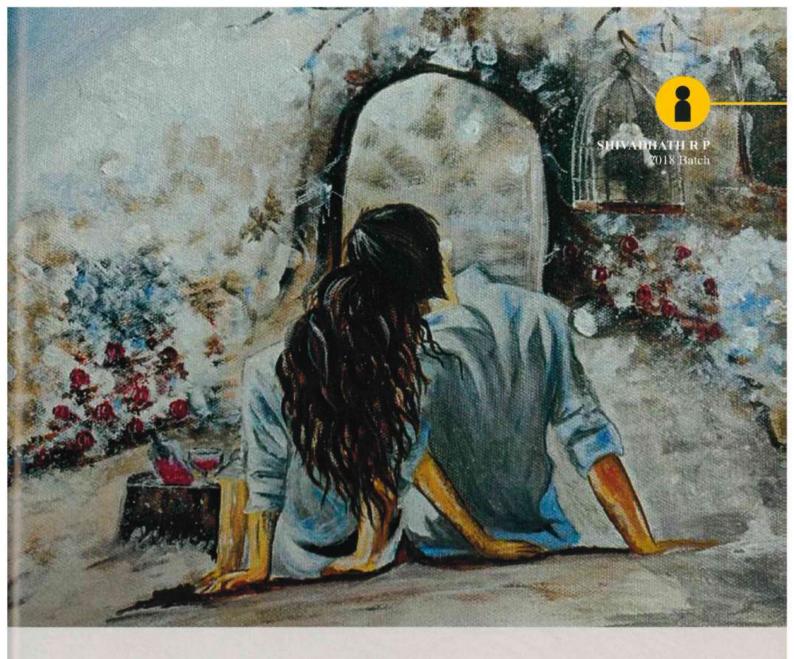
Has acquitted me of the crime.

Wherever you shall be,

My blessings shall be with thee,

Your absence makes no difference to me,

As long as you are glee.

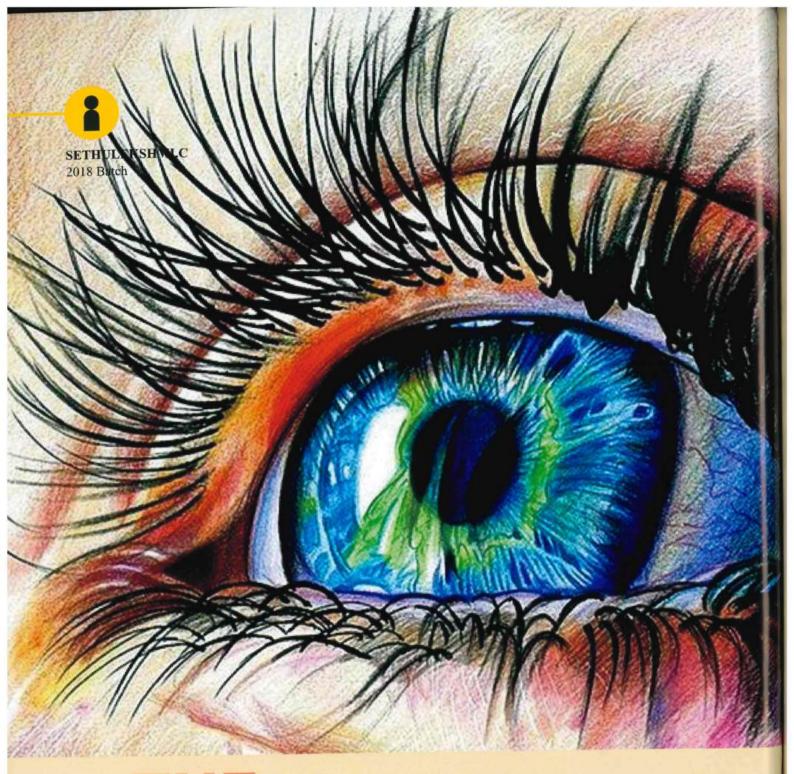
SOMETHING TRGET

I remember the first time I heard your name, a jumble of words, it seemed at first. Then they gambolled merrily on my tongue, whenever I spelt them with undainted trust.

Deep did it latch to my soul, and I felt those on each breath. Like a stubbornly stubborn stain, etched deep into my bones till death.

Never little did you lie, and I fell for each sonant.

And I slowly plunged to the depths, while you fled with no regret. But I kept moving forward, tormented by grief and betrayal. Now the horizon enquires my grief, and presents me sunsets surreal.

THE STORY OF BECOMING

Opening my eyes to that bright day light, I felt like my world had fallen apart.....

I sensed that I was broken & there was nothing more to hold on...

No hope was left that I could gather my shattered pieces of soul and continue moving on with my life!

Struggling my way out of bed, I could not stop thinking about how awful my day was going to be With head facing down I took each step with a heavy heart.

Alas...! I hit someone...

There stands a girl...The obsession I had with my past made my heart un prepared for another stranger taking a dig on my life.

I slowly looked up at her...!

I was startled when she gently held my chin up and pointed me to look right into her eyes...!

Those were as deep as a charming limitless blue ocean with corals blooming on sides!

Unpredictably, she took my palm on to hers...

Gazing at her what I realized was unforeseen!!!

Apart from the fact that she had a mesmerizing smile with her eyes glowing, her hands not at all trembling upon fear & that she appeared perfectly poised,

SHE LOOKED EXACTLY LIKE ME!

She shifted my pain to her chest... I felt her heart beat... But it was nothing like mine.

It was as soothing as the tiny ripples of waves hitting softly at your feet!

Taken aback I asked her: why do you look just like me but yet so different ????

With a confident gaze at me she said:

"I am You"

That 'You' you have always secretly cherished of becoming....!

Her eyes were still fixed at me, when she said: nothing can stop you from becoming "Me"

If you believe in the idea of loving how unique & incredible your life is and what it is going to be!

You are as beautiful as I am but you fear to accept that because all you crave for is validation...!

You will become "Me", when you realize your worth in your life rather than anyone else's!

This journey is not going to be easy but you would become me the very moment you decide to begin with that journey!"

I heard mom shouting my name &..... that's when I opened my eyes... YES, all that felt so magical...!

I got up with an extremely strange and fresh feeling...& as I stretched my arms & looked upon my reflection in the mirror,

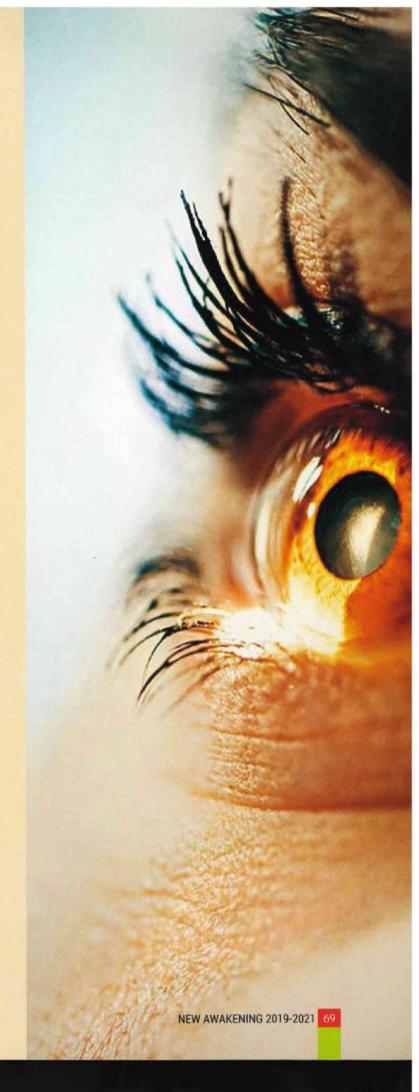
There she was ...!

Right infront of me stood that girl who I always aspired of becoming... with the same depth in her eyes, her palm never trembled & she was more beautiful than ever!

Yes, I was her.

That was when I had an epiphany that:

"Accepting yourself & respecting the person you are, without anyone validating you can make the worlds change for your eyes"!

I remember those days
of nasty dreams..
Endless charm and joy
in the eyes of unknown
Buried himself wrapped
in books seen no many seen no less
The wind of smile murmured around
Asked him to hold that hand..
The eye of friendship holds him tight..
Warped him up like a cocoon tight...

Tied him round with a gummy smile.. And hooked him close so no one could touch..

I stood no hard like a touch-me-not..
Thorns were bulid heavenly strong..
But Time was the man who tides up his past..

Made his eyes to wide open the gaze. Far in the mountains far in the books.. He slept with many unseen past..

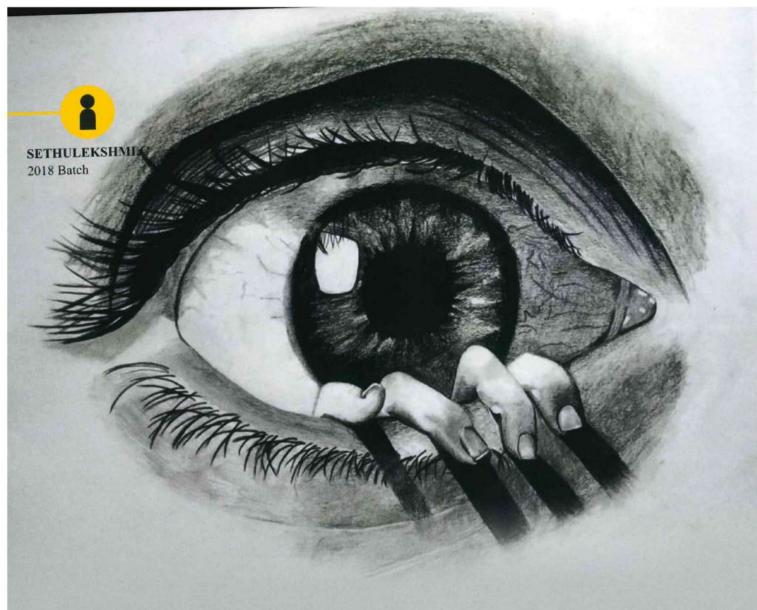

DR. VARSHA RAJEEV Department of Posthodontics

Promise.

Promised me forever But you lied. Left me alone Jading my tomorrows with the tears I've cried. Thinking of the fanciful fibs you sang Oh how I danced like a fool. How could you do this to me I wondered How could you be this cruel. I see you, in the distance Surrounded by those who love you. But you don't see me And I am clueless...tell me what do I do?

Torn between running away And running into your arms. This horrendous inner conflict I am still prisoner to your charms. I see you there Eyes closed, at peace, while I am distraught. I come sit by you Stripped of logic, reality, rational thought. You promised me forever But you lied You promised me forever And then you died.

One day the dust will settle.
One day the pain will fade.
One day you will awaken,
And accept the mistakes you made.

One day the tears will stop.
One day the smile will return.
One day you will look within,
And your wounds will cease to burn.

One day you will let go.
One day you will walk away.
One day you will wonder,
Why you ever thought you should stay.

One day you will stop wishing. One day you won't want to go back. One day you will realise, That this was your destined track.

One day your eyes will open.
One day you will be alright.
One day your wings will no longer be broken.
One day you will take flight.

PARADOX

At times u feel full u feel fearless ufeel fantastic At times.. u feel sick u feel sad u feel strangled both end up crazy... just two different crazies. Or maybe not ... like two sides of a coin.. they never meet

but yet the same.. Always there "Never seen. Always felt Never understood despite all. .u embrace it despite all. ,u crave it despite all ...u fall for it every single time with all heart & mind... Maybe thts wat this is about Maybe thts why it called ...Love... The Strangest of all paradox

REMEMBER

A SON..
A FRIEND..
A HUSBAND..
FATHER..
Floyd was his name...
One night changed it all ..
Handcuffed & Head down..
Crushed under a white man's knee .. &
A fake 20\$ bill that caused his life,,
Suddenly... IIE WAS just "BLACK"
For he didnot KNOW he was
black enough to be despised

HE RESISTED "

Black enough to be ignored

"I CAN'T BREATH "

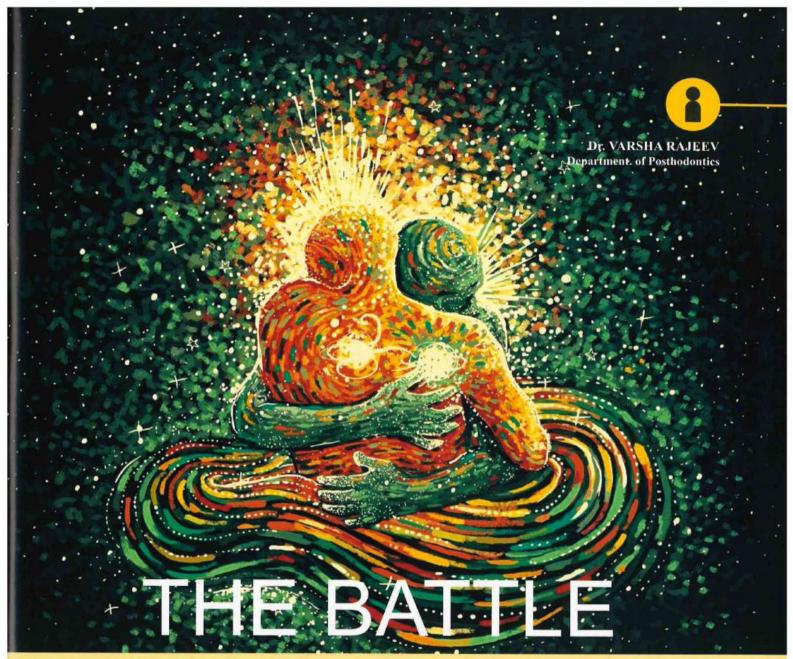
black enough to be held dead under legs

" PLEASE DONT KILL ME'

Sorry U had it wrong.. wen Skin is weapon. wen Colour is Power.. People will mourn .., they will Rebel & Rage And DO NOT THINK not for a moment

And DO NOT THINK not for a momen They ain't stopping until u BURN....

REST IN POWER GEORGE FLOYD

Empty rooms in an empty Heart. A Soul that carries too much--Almost always falling apart... Through thorns and tears--A labyrinth of fantasies and fears, Warm rays of love search a path, And drown in the abyss that is the Heart... The Soul, she yearns for love's healing embrace, To be absolved of sin and shame and disgrace... But the Heart is cold. For the Heart has seen The fire, the burn, the tears--Of a love that had once been... So He remains barren out of fear, not choice... Remains jagged and unyielding

To love's soft soothing voice...

She begs, she implores--

"Let me love, let me fly" She shrieks, poor deprived Soul, Bleeding through the reigns of control... Waves of love wash over-- gentle and light... Whilst the Soul relishes. The Heart shudders in fright... Love's sweet melody puts the Soul in trance, And so begins their infamous deathly dance... But without the Heart. The Soul is not. With all the love in the world, This is a battle that cannot be fought... For the Heart knows too well, What the Soul refuses to learn--She may but glow under love's fiery flame, But the Heart can only burn.

PAUSE

When's the last time you took a pause? You just had to stop and wait for the sun to come out Little birdies on their way wavin' at you...

Fallen berries makin' you a 6 - year old again...

That slow breeze comin' all the way to tickle your neck...

Feeling heaps of ice being chucked into your nose and lungs...

Teeny-tiny raindrops bumping into your face...

Jumpin' over the bowls of water all the way along...

Givin' a bit of high fives to the leaves on side...

Favourite music nourishing your ears all this time...

those cute melodies slowly finding its way to your lips...

Lovin' the cold chills and smiling without a reason...

At the end, you've no one please in the

whole world but only yourself

Dr. VARSHA RAJEEV
Department. of Posthodontics

In Darkness And In Light

There is no evil in darkness, Nor is there good in light. The day belongs to brave warriors, Who cry tears in the comfort of the night. There is no evil in darkness, Nor ignorance, nor fear, nor shame. Where light dares not make an appearance, Darkness desires to soothe, to cleanse and tame. There is no evil in darkness, Only the evil in our soul. Which comes to light in the dark of the night, Where judgement has no control. There is no evil in darkness, Only blank canvas to paint your desire. Be it love, lust or deathly colours, Darkness never questions your intricate fire. There is no evil in darkness, For there is no black or white. Darkness will never jest, judge or justify. For there is no wrong or right.

Freedom

Inch by inch, she slowly came, To the edge of a cliff, that had no name... Searching, scouring for what, she knew not, Staring into the abyss, drowning in thought... Winds teased her, toyed with her hair, Come closer they whispered, play with us if u dare... One foot in front of the other, till she could walk no further, Do it, do it now, they charmed and cajoled her... Winning her over, She closed her eyes, Tipped her head up, Raised her arms toward the skies... Like leaning in for a kiss, With a smile that mirrored pure bliss, She fell, into wind's light embrace... An explosion of liberation, enveloped in peaceful grace...

Sans fears to run away from, Sans dreams to chase, Sans broken heart to mend, Sans reality to face...

The Soulful Haven

Through all these years, Several shades of human characters, projected on my wall faces, Making me realise, Comfortable spaces change. Now, I am in a journey To be carved into a place of comfort, made of love, with a speak of intimacy, Polished with coats of care and respect. All I crave to see. Is Me as a home with a scent of life And not a commodity of lifelessness!

Powerful entities are they,
Enormous, the impact they create.
Reflecting one's personality they lay,
Not Abiding by them's being destiny's bait.
Attention must be paid on way,
But Never for purpose of sake.
Letting them disorderly ebb away,
Causes your worth at stake.
For so long in hearts they stay,
Unnoticed goes the scars they generate.
Never make it a blaze in hay,
Because fiercely it does produce hate.
So, keep a note on what you say,
And Craft it as a reason to elate.

जीवन में स्वस्थ्य से बढ़कर कुछ नहीं होता । जब किसी का स्वस्थ्य टीक न परेशानियों का सामना करना पड़ता हैं । हो चाहे वह अमीर हो या गरीब उसकी जीवन में कोई खुशी नहीं होगा । सबका स्वस्थ्य पर अलग - अलग नज़रीया होता है

हम सबको अपने में स्वस्थ्य को बाकी सब चीजों से बढ़कर रखना होगा क्योंकि बिना अच्छा स्वस्थ्य के होते हमारा जीवन अधूरा और खींजा-खींचा रहेगा । हमें हमेशा अपनी स्वस्थ्य का ध्यान रखते हुए ही हमारी जीवन को जीना होगा क्योंकि हमारा एक गलती हमारा पुरा जीवन को इधर-उधर कर सकता है।

किसी भी आयु को व्यक्ति को आसमान और ज़मीन एक करके अपके स्वस्थ्य को बरकरार रखना होगा । आजकल सभी ऐसा नहीं करते, उनके लिए सिर्फ और सिर्फ दौलत रखता है, उनकी स्वस्थ्य को बरकरार रखना होगा । आजकल सभी ऐसा नहीं करते, उनके लिए सिर्फ और सिर्फ दौलत रखता है, उनकी स्वस्थ्य की दशा कैसी भी बिगड़ा हुआ हो पर उनके नज़र में उनके लिए हमेशा ज़रूरी पैसा होता है ।

हम जब बच्चों की तरफ देखते हैं, तब भी हमें स्वस्थ्य का जरूरत नजर आता हैं । जब बच्चे बीमार होते है तब उनकी माता- पिता बहुत परेशान हो जाते हैं और तो और वह लोग अपने काम पर ध्यान ही नहीं दे पाते ।

जब देश के नेता बीमार पड़ जाते हैं तब देश के व्यवस्था में अडचन आ जाता है । उसी तरह जब हमारे अध्यापक बीमी पड़ते हैं, तब हमारे पढ़ाई में रुकावट आ जाता हैं । हम ये भी देखते हैं जब हमारा माँ या पिता बीमार पड़ते हैं, तब हमें जीवन में कितनी

अपना स्वस्थ्य को अच्छे अवस्था में पाने पर कोई भी फूल नहीं समाते पर जैसे स्वस्थ्य बिगड़ने लगते तब हम कई अस्पतालों में जाकर अपना इलाज करवाते हैं तब हमारे पास हमारे स्वस्थ्य केलिए वक्त की जो हम आज वक्त निकालकर अपनी स्वस्थ्य की ध्यान रख रहे हैं, उस वक्त के आधा वक्त निकालकर हम पहले अपनी स्वस्थ्य का ध्यान रखा होता तो अप एसी अपना वक्त और बरबाद करना नहीं पड़ता ।

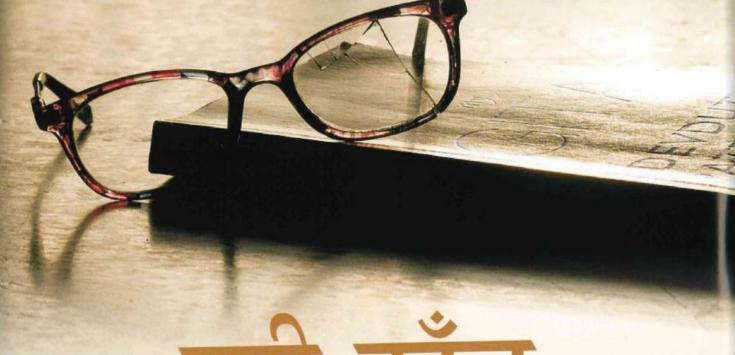
इसलिए हमें हमेशा ये ध्यान में रखना होग की 'स्वस्थ्य' नहीं तो हम भी नहीं । हम किसी भी आयु की हो, स्वस्थ्य के बिना हम कुछ भी नहीं और न हमारा कुछ भी होगा। स्वस्थ्य बिगडने पर हमारी अपने जीवन में किए हुए हर मेहनत पर पानी फिर जाएगी ।

ये ज़रूरी नहीं है कि हमें वो सब कुछ जो हमारी स्वस्थ्य को बनाया रखे वह करने केलिए वक्त मिले, पर हमें अपने जीवन में पूर कोशिश करके ऐसा वतावरण बनाई

मानव जीवन में जीना कितना मायना रखता है उसे कई ज़्यादा ज़रूरी यो होता हैं कि मनष्य अच्छे स्वस्थ्य से जिए ।

इस समस्या मानव जीवन में कितना ज़रूरी हैं उतना ही ये देश और हमारा जीवन से जुड़ बाकी लोगों केलिए ज़रूरी हे क्योंकि 'स्वस्थ्य ही जीवन है'।

टूटी काँच को महहं।

सपनों के बारिश में डूब चली मीठी मीठी बातें दिल में खूब चली पर किस्मत को क्या मंजूर था यह हुदा ही जाने! मिट्टी की शान,

किसानों के निशान, सबके लिए अन्न अनकही सपना है भिन्न !

अपनों की या खुद की मन है चंचल सा, सपना माँ की आँचल सा, पर अपनों से बढकर ना उड़ पाई जिंदगी के पंखे में अपने वजूद के तलाशा में!
आसुओं में डूबकर,
अपने ज़िन्दगी का मादम नही मनाया!
अस्तित्व को खोकर
जीवन को नरक नही बनाया।
राह भटककर
ना चल पाई झूठी शान की ओर!
जब सपनों के काँच टूटी
मंज़िल से पाँव छूठी,
तब उम्मीद की नई उजाला के खोज मे
हिम्मत के सहारे
अपने सपने फिर से बुनने लगे।
-फातिमा सुहीना
विनसिडेरज

एक कहानी

खड़ी धूप की इस गरमाहट में अखियों को नरम दिया वो, परवश यह दिल था हमेशा सूखे और निर्जीव पत्ते जैसा ।

सड़क पे तो न दिखे कोई उजनिबयों के इस बगीचे में हूं मैं भी एक फूल, जिससे बहती थी अनमोल खुशबू ।

पर था वहीं हज़ारों पत्ते लगता है समय ने जताया अपना हक उनपर, था वो भी कभी सुंदर जैसे में हूं अभी ।

हवा की बारात में दिल निकल गए बादल भी भाग गया और बारिश भी समय की साथ बन गए यह बगीचा ओर भी रोमांचक- खुबसूरता । इस बूढ़े अखियों से देखा मैं ने नए नए फूलों की आगमन को दूर सड़कों में भरे उनके ध्ववि और यह देखो, बिझट गए मेरी आखिरी पत्ते भी

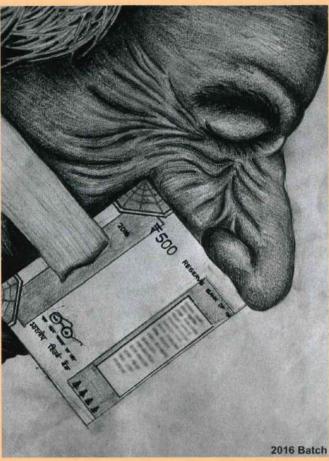

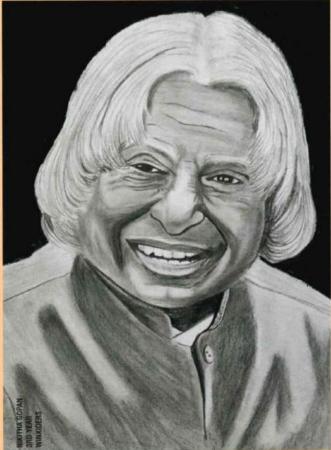
प्यारी सी मोती

हमारी दिलों की महामानी, बाहर से स्वाभिमानी, भीतर से मस्तानी हिम्मत से मर्दानी दिल है रुहानी थ्रोबॉल की उस्तानी सादगी एवं उच्च विचार रखनेवाली, पागलों एवं चोरों की बांड बजानिवाली

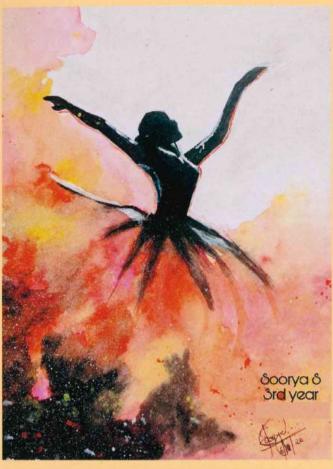
सदा सच की साथ देने वाली अपको हमारी सलामी । ज्येष्ठतर की उत्तम उदाहरण, अपकी बिदाई है हैरानी शेष है यादों की निशानी जिन्दगी की नई सफर मे महीज़ों की मनपसंद डाक्टर एवं समाज की ताज बनना ।

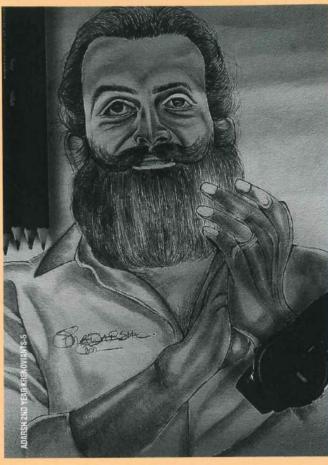

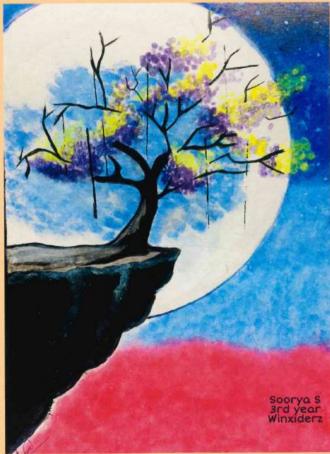

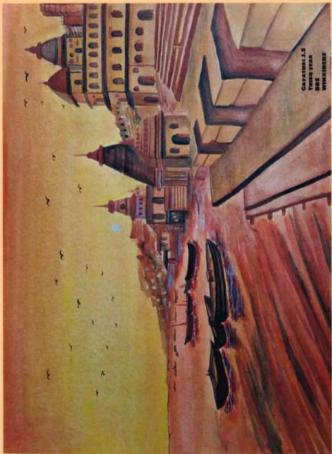

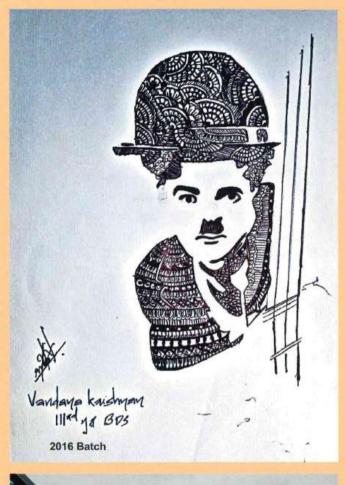

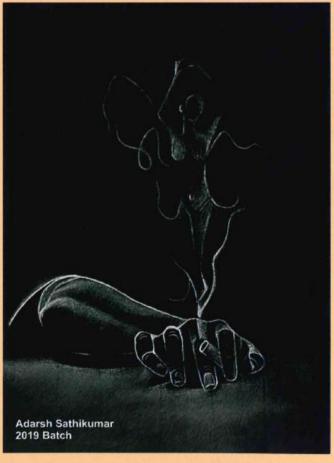

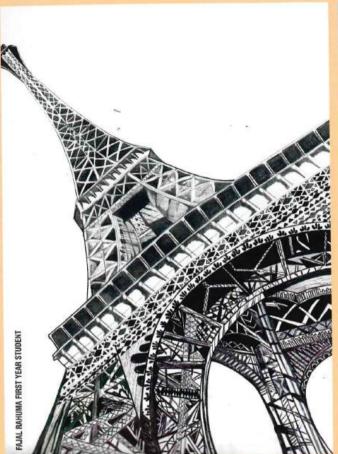

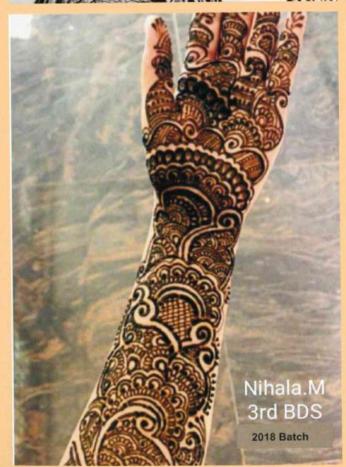

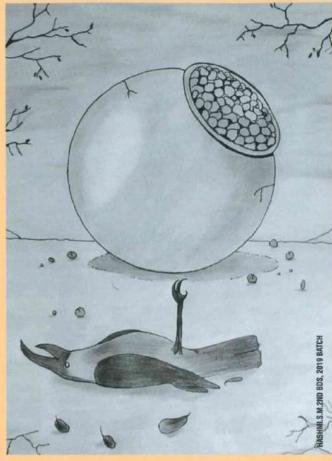

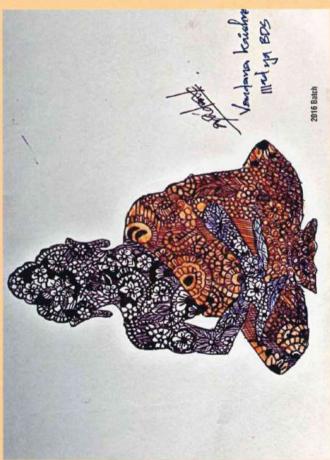

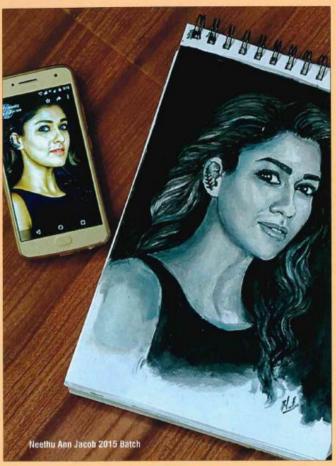

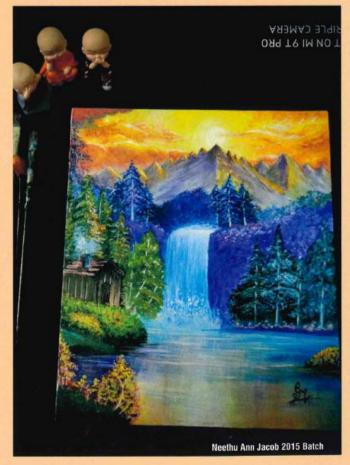

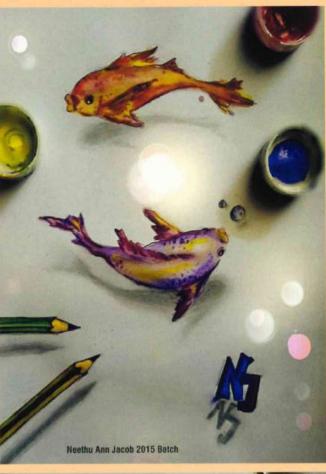

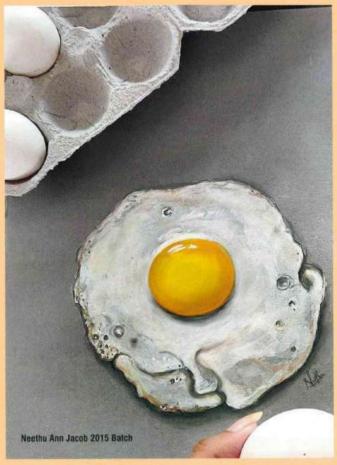

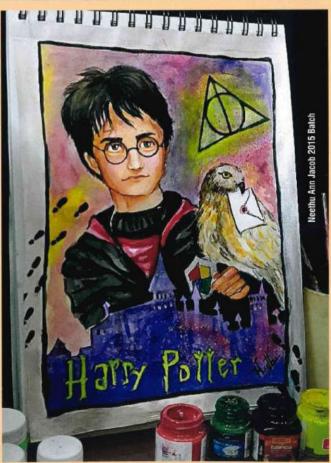

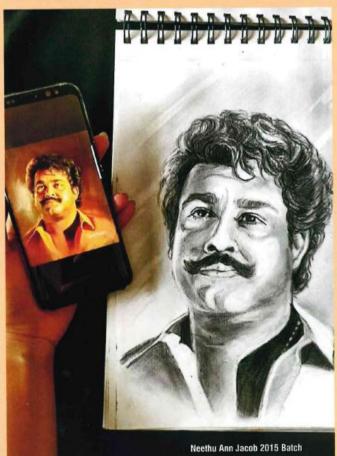

ഒരു വട്ടം കൂടി എന്നോർമ്മകൾ മേയുന്ന തിരുമുറ്റത്തെത്തുവാൻ മോഹം തിരുമുറ്റത്തൊരുകോണിൽ നിൽക്കുന്നൊരാ നെല്ലി മരം ഒന്നുലുത്തുവാൻ മോഹം അടരുന്ന കായ്മണികൾ പൊഴിയുമ്പോൾ ചെന്നെടുത്തു അതിലൊന്നു തിന്നുവാൻ മോഹം സുഖമെഴും കയ്പ്പും പുളിപ്പും മധുരവും നുകരുവാനിപ്പോഴും മോഹം തൊടിയിലെ കിണർവെള്ളം കോരി കുടിച്ചെന്ത് മധുരം എന്നോതുവാൻ മോഹം ഒരുവട്ടം കൂടിയാപുഴയുടെ തീരത്തു വെറുതെയിരിക്കുവാൻ മോഹം വെറുതെയിരുന്നൊരു കുയിലിന്റെ പാട്ടു കേട്ടെതിർപ്പാട്ടു പാടുവാൻ മോഹം അതുകേൾക്കെ ഉച്ചത്തിൽ കൂകും കുയിലിന്റെ ശ്രുതി പിൻതുടരുവാൻ മോഹം ഒടുവിൽ പിണങ്ങി പറന്നു പോം പക്ഷിയോടരുതെ എന്നോതുവാൻ മോഹം വെറുതെ ഈ മോഹങ്ങൾ എന്നറിയുമ്പോഴും വെറുതെ മോഹിക്കുവാൻ മോഹം.

ഒ.എൻ.വി.കുറുഷ്

Golden Hills ,Vattappara,Trivandrum.695028 www.pmscollege.ac.in